DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 186. Piątek, 22 Sierpnia (3 Września). 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2; miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia tegoż samego dnia, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 22 Sierpnia (3 Września).

Ordery zagraniczne. — Najjaśniejszy król szwedzki udzielił niżej wymienionym osobom ordery: kontr-admirałowi z orszaku Cesarskiego *Bokowi* — św. Olafa 1-ej kl.; fligel-adjutantowi Jego Cesarskiej Mości, kapitanowi ekwipażu gwardji *Gołowaczewowi 1*,— Miecza 2-ej kl. z gwiazdą; starszemu oficerowi yachtu Cesarskiego *Sztandart*, kapitanowi-lejtnantowi ekwipażu gwardji *Martianowowi 1*,— Miecza 3-ej kl. Na przyjęcie i noszenie tych orderów zapadło 27 lipca r. b. Najwyższe zezwolenie. *(Gon. Urzęd.)*

Nominacja. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z dnia 7 sierpnia, zostający w korpusie inżenierji jenerał-major *Chlebnikow*, przeznaczony został do szczególnych poleceń przy głównodowodzącym wojskami okręgu wojennego warszawskiego, z pozostawieniem w korpusie inżynierji. *(Rus. Ins.)*

Główna dyrekcja prasy. W Nr. 191 *Siew. Pocz.* z r. 1866, zamieszczone było następujące ogłoszenie: „W niektórych specjalnych lub ściśle-naukowych czasopismach zamieszczane bywają historyczne i krytyczne rozbiory i artykuły, nieodpowiedniej przepisom prasowym treści. Rozbiory te i artykuły, przeznaczone wyłącznie dla pewnych celów naukowych, a nie dla szerzenia w publiczności jakichkolwiek teorij szkodliwych, tem samem, są w obliczu prawa przedmiotem niejakiego pobłażania i dla tego w pewnych razach są tolerowane. Lecz też same rozbiory i artykuły nabierają zupełnie innego znaczenia, kiedy są przedrukowywane w czasopismach, poświęconych publicystyce, lub w oddzielnych popularnych pismach, wydawanych w znacznej liczbie egzemplarzy, po przystępnej cenie, dla mniej specjalnej publiczności, aniżeli pisma naukowe. Podobne więc przedruki mogą być w pewnych razach ścigane na mocy prawa.” Główna dyrekcja prasy, z powodu bardzo częstego ukazywania się w ostatnim czasie takich przedruków z pism ściśle naukowych i specjalnych w gazetach i innych pismach popularnych, wydawanych w znacznej liczbie egzemplarzy, widzi potrzebę przypomnieć redakcjom powyższe ogłoszenie.

W ostatnich czasach zdarzyło się kilka wypadków oblania odzieży kobiet kwasem siarczanym, tak na zebraniach publicznych jako też i na ulicach. Podobnie zuchwałe i ohydne czyny, cierpianemi być nie mogą, nietylko jako przynoszące szkodę osobom prywatnym, lecz dowodzące zarazem rozpusty i zuchwalstwa pewnej klasy ulicznych awanturników. Władza policyjna przedsiębiorąc ze swej strony wszelkie możliwe środki dla wykrycia winnych, najuprzejmiej prosi mieszkańców miasta, nieodmawiać jej swego w tym względzie współdziałania wszelkiemi od nich zależnemi sposobami, to jest wskazując i przytrzymując na uczynku wspomnionych burzycieli porządku publicznego, celem pociągnięcia ich do prawnej odpowiedzialności. *(Warsz. Gaz. Polic.)*

W rozkazie p. o. Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej za Nr. 232 wydanym, zamieszczono. Polecam komisarzom cyrkułowym, zwracać baczną uwagę na zajmujących się zbieraniem wsparć i ofiar, za książeczkami, lub listami, w powierzonym mi zarządzie niepoświadczonemi i w razie dostrzeżenia, zatrzymywać tych ludzi i wraz z listami ofiar, nadesłać do zarządu policji, dla pociągnięcia ich do prawnej odpowiedzialności, mieszkańców zaś, do których poborcy tego rodzaju zgłaszać się będą, upraszam, aby oddawali tychże w ręce służby policyjnej, dla zatrzymania i odesłania gdzie należy. — W wielu domach dostrzegłem, że tablice urządzone dla wykazania lokatorów i numerów ich mieszkań, pozostają bez zmiany, tak, że na tablicach tych figurują nazwiska osób, które dawno już z tych domów wyprowadziły się, obecni zaś lokatorowie wcale nie są zamieszczeni. W skutku tego, polecam komisarzom policji wykonawczej, zalecić naczelnikom uczastkowym, aby bezzwłocznie dopełnili sprawdzenie rzeczonych tablic i następnie zobowiązać kogo wypada, do uskutecznienia zmian stosownych, ściśle nadal przestrzegając, ażeby listy lokatorów utrzymywane zawsze były w należytym porządku.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 22 Sierpnia (3 Września)

Dzienniki wiedeńskie bardzo surowo wypowiadają swe niezadowolnienie z rezultatu tegorocznej sesji delegacij, głównym powodem do czego, jak można wnosić, jest ta okoliczność, że na wspólnem posiedzeniu obu delegacij, wzięły górę uchwały delegacji węgierskiej. *Die Presse* potwierdza, że przez tegoroczną sesję delegacji okazała się cała wadliwość tej instytucji i że instytucja ta straciła całkiem sympatję ludności. *N. fr. Presse* nazywa instytucję delegacji parodją, komedją parlamentaryzmu, tem bardziej, że na wspólnem posiedzeniu delegacji nie było wcale rozpraw i ograniczono się na prostem głosowaniu. W końcu dodaje ten dziennik, iż Przedlitawia musi upatrywać punkt ciążenia swego parlamentaryzmu nie w delegacjach, lecz w radzie państwa, i dla tego należy się starać o rozszerzenie atrybucij tej ostatniej, również jak i sejmów prowincjonalnych. *Wanderer* z rezultatu obrad delegacij wyprowadza wniosek, że punkt ciążenia państwa już przeniósł się do Budy, co jest następstwem jednozgodności węgrów, podczas kiedy w Przedlitawji panuje niezgoda wewnętrzna spowodowana przez niezadowolnione narodowości, i jeżeli gabinet wiedeński może się cieszyć z rezultatu obrad delegacij, lud austrjacki, na którego niekorzyść wypadły, musi inaczej na takowy się zapatrywać.

List z Wiednia do dziennika *Italie*, objaśnia pogłoski o mniemanem powstaniu w Bośnji. Główne bogactwo tej prowincji stanowiły niegdyś lasy, z których jednak teraz niewiele już pozostało. Kiedy zamierzono poprowadzić kolej przez Bośnję, rozeszła się pogłoska, że reszta lasów zostanie zajęta na użytek kolei, z czego stronnictwo staro-tureckie, nieprzyjazne wszelkim nowościom a zatem i kolejom żelaznym, skorzystało zaraz, podżegając miejscową ludność za pomocą dowodzenia, że po wycięciu lasów, klimat stanie się zabójczym. Knowania stronnictwa rumuńsko-serbskiego i list Łuki Wukałowicza, powiększyły jeszcze wzburzenie, które jednak może uspokoić miejscowy gubernator, ogłaszając, że lasy nie zostaną zabrane na użytek kolei.

Dzienniki paryzkie zajmują się teraz terminem zwołania ciała prawodawczego; niektóre z nich zapewniały, że izba ta zwołana zostanie za dni dziesięć, lecz według bardziej wiarogodnych doniesień, zwołanie jej nastąpi w końcu września lub w początku października. Dziennik *Public*, posiadający dobre wiadomości, utrzymuje, że cały gabinet nalega na przyspieszenie zwołania izby; powody tego przyspieszenia są te same, jakie były formułowane jako zarzuty przeciwko odroczeniu posiedzeń ciała prawodawczego, mianowicie że stanowisko kilkudziesięciu deputowanych, których ważność wyboru nie została jeszcze sprawdzoną, dotąd było nieuregulowane.—Cesarz Napoleon zupełnie powrócił do zdrowia i jak donosi *Constitutionnel*, powrócił do zwykłego trybu życia, co potwierdza wczorajszy nasz telegram donoszący, że cesarz już zajmował się sprawami państwa.—Podróż cesarzowej na Wschód coraz bardziej staje się wątpliwą, już nietylko ze względu na stan zdrowia cesarza, ale i ze względu na naprężenie stosunków pomiędzy Portą a wice-królem Egiptu. Dzienniki paryzkie bardzo poważnie biorą doniesienia z Konstantynopola o nowem piśmie rządu tureckiego do wice-króla, o czem wspominaliśmy wczoraj, i wynurzają przekonanie że wice-król Egiptu nie może przyjąć podobnych warunków. Zresztą czekają one na potwierdzenie wiadomości.

W Stanach Zjednoczonych, zajmują się myślą przeniesienia stolicy z Washingtonu, do punktu bardziej środkowego, stosunkowo do obecnie rozszerzonej przestrzeni kraju; punkt ten ma być obrany nad brzegami Missisipi około Saint Louis, a może nawet w tem mieście. W tym względzie Stanom Zjednoczonym dała przykład rzeczpospolita argentyńska, która przeniosła już swą stolicę z Buenos-Ayres do Rosario.

Wbrew twierdzeniom niektórych dzienników, jakoby rząd chiński nie chciał zatwierdzić traktatu zawartego za pośrednictwem Burlinghame'a ze Stanami Zjednoczonemi i niejako wypierał się jego misji w Europie. Z Paryża donoszą że p. Burlingham otrzymał od rządu chińskiego depeszę, wynurzającą podziękowanie za zawarty przez niego traktat.

Telegramy Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 2 września (21 sierpnia) Na wczorajszem posiedzeniu senatu rozpoczęły się rozprawy nad uchwałą senatu. Książę Napoleon pochwalał uchwałę senatu, żądał jednak rozszerzenia liberalnych reform, mianowicie co do odpowiedzialności ministrów; senat powinien być wybieralny; merowie powinni być wybierani z łona rad gminnych; należy znieść uchwałę senatu zabraniającą ciału prawodawczemu rozprawiać o konstytucji. Minister spraw wewnętrznych odpierał żądania księcia. Dziś, we czwartek, dalszy ciąg rozpraw.

(*Correspondenz Büreau*).

Wiadomości telegraficzne

* *Astrachań, 18 (30) sierpnia.* W powiecie krasnojarskim ukazała się ogromna ilość myszy, które niszczą trawy na sianożęciach. Siana będzie mało. (*Birż. Wied.*)

* *Ryga, 18 (30) sierpnia.* Na tutejszej giełdzie panowało dziś bardzo pomyślne usposobienie względem akcij dróg żelaznych. Kupujący dawali za akcje rygsko-dynaburgskie 129 rsr., dynaburgsko-witebskie 171 rsr., warszawsko-terespolskie 120 rsr., rybińsko-bołogowskie 111½ rsr., szujsko-iwanowskie 141½ rsr. Kursa wekslowe stały niżej. Na Londyn płacono 30³/₃₃, na Paryz 318 cent. kupujący. (*Tamże.*)

* *Jekaterinosław, 18 (30) sierpnia.* Wczoraj odbywała się próba tutejszego wodociągu przez samego budowniczego. Woda podniosła się w rezerwoarze na 275 stóp. Machiny, jak się okazało, funkcjonują wybornie. (*Tamże.*)

* *Paryż, 30 (18) sierpnia.* P. Burlingham reprezentant Chin otrzymał od rządu chińskiego depeszę, w której tenże dziękuje mu serdecznie za traktaty zawarte z Europą i Stanami Zjednoczonemi. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Paryż, 31 (19) sierpnia.* *Patrie* donosi, że Don Carlos odpłynął wczoraj z pewnego portu w prowincji Guipuscoa, na okręcie cudzoziemskim, do Anglji. (*Wolff's T. B.*)

* *Paryż, 1 września (20 sierpnia).* Podług otrzymanej wiadomości, cesarzowa, powracająca z Ajaccio, przybyła wczoraj wieczór do Tulonu. *Constitutionnel* donosi, że cesarz wyzdrowiał i wrócił do zwykłego sposobu życia. Zamierzona podróż do Chalons zapewne wkrótce przyjdzie do skutku—Zapewniają, iż ciało prawodawcze w końcu bieżącego miesiąca ma być zwołane. (*Tamże.*)

* *Madryt, 30 (18) sierpnia.* W Castellon wielka liczba osób, należących do band obecnie rozproszonych, pomiędzy któremi znajdują się dwaj synowie Galinda, przedstawiła się władzom. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Madryt, 30 (18) sierpnia.* Drugi dowódca bandy proboszcza z Alcala, El Negrito, został ciężko raniony podczas oporu żołnierzom, którzy po rozproszeniu bandy, przez niego dowodzonej, wzięli go do niewoli. (*Tamże.*)

* *Madryt, 31 (19) sierpnia.* Telegram z Burgos donosi, że bracia Hiervor rozwiązali bandę, i że wojska udały się za nią w pogoń. (*Tamże.*)

* *Londyn, 1 września (20 sierpnia).* *Times* pochwala postępowanie rządu pruskiego względem naturalizowanych w Szwajcarji frankfurtczyków i uważa takowe za usprawiedliwione położeniem rzeczy i koniecznością. (*Wolff's T. B.*)

---

* (Pomoc cierpiącym głód). Z Suwałk piszą do *Golosu:* Pozwólcie mi poświęcić obecną korespondencję przedstawieniu faktów dowodzących niesumienność *Gazety Narodowej* i innych polskich i polonofilskich dzienników, które ciągle starają się fałszywie tłomaczyć wszystkie środki rządu ruskiego w kraju nadwiślańskim, przemilczając jednocześnie o środkach, którym nie mogą nadać odpowiedniego ich celom wykładu, i rozpuszczają w takim razie pośród ludu, za pomocą swych ajentów, najniedorzeczniejsze potwarze. Tak postąpiły z powodu udzielonej przez rząd ruski pomocy, w najrozleglejszych rozmiarach, cierpiącym głód mieszkańcom gubernji suwałkskiej. Wszystkie polskie gazety milczą o tem, chociaż każdemu wiadomo, jak baczną mają uwagę na wszystko co się dzieje w kraju nadwiślańskim, a tymczasem stronnictwo polskie tajemnie rozpuszcza pomiędzy ludem najniedorzeczniejszą pogłoskę, jakoby cesarz francuzów, Napoleon, przysłał tę pomoc w złocie, a rosjanie zabrawszy sobie złoto, dawali ludowi papierki. Lecz na ten raz i lud prosty nie dał się oszukać i wszędzie włościanie błogosławią ruskiego Monarchę, który ocalił ich wraz z rodzinami od śmierci z głodu. Od grudnia zaczęło się przysyłanie pieniędzy dla wyżywienia mieszkańców, na otwarte przy drogach roboty i na zasiewy jare. Do pierwszych dni marca przysłano różnemi czasami 285,000 rsr. Oprócz pomocy pieniężnej Najjaśniejszy Pan dozwolił osobom rzeczywiście niezamożnym, rozłożyć opłatę podatków na trzy lata: włościanom,—na zaświadczenie władzy miejscowej, a osobom innego stanu, oprócz tego za pewnem poręczeniem. Ani o pomocy udzielonej mieszkańcom gubernji suwałkskiej, ani o ulgach nadanych im przez rząd, nie ma w żadnej polskiej gazecie, a nie mogą one usprawiedliwiać się niewiadomością. Rozumie się, uznały one za niedogodne i nie odpowiewiednie swym celom, ogłaszanie tych wiadomości.

* (Odpowiedź kameralisty). Otrzymaliśmy następujący artykuł: "Dziennik *La France* (Nr. 240) w artykule: „Reforma w wykładzie nauki prawa," donosi, że w styczniu r. b., niejaki p. Léveillé przedstawił b. ministrowi oświecenia, p. Duruy, projekt urządzenia przy wydziale prawnym paryzkim, odrębnej „sekcji ekonomicznej." Sekcja ta ma na celu, jak powiedziano w projekcie, przygotowanie głównego sztabu młodych, uzdolnionych administratorów i techników. Zachwycona tym pomysłem *La France*, dodaje ze swej strony, iż nieżałoby adeptom sekcji ekonomicznej udzielać stopnie naukowe, aby nie budzić między młodzieżą zazdrości. Bezwątpienia, myśli to praktyczne i bezwarunkowo zgadzamy się na nie, żałujemy tylko, że *La France*, unosząc się nad tym niby nowym pomysłem p. Léveillé, szumnie wygłasza, że „cudzoziemcy zazdrościć będą Francji tej nowej instytucji!" Na dziennik wychodzący w tak zwanej stolicy świata, zbyt wielka to niewiadomość. Gdyby *La France* więcej była obeznaną z organizacją uniwersytetów europejskich, to wiedziałaby i o tem, że przy uniwersytetach petersburgskim i dorpackim, istnieją od lat przeszło trzydziestu owe sekcje ekonomiczne, o których francuzi teraz dopiero dowiadują się od p. Léveillé. Wydziały, o których tu mówimy, istniejące pod nazwą „kameralnych," liczyły zawsze na tysiące swych adeptów, i dziś w każdej gałęzi zarządu, czy to państwowego czy prywatnego, napotykać można kameralistów wypełniających z pożytkiem obowiązki administratorów, rolników lub techników. Niech nam więc wybaczy *La France*, ale nie możemy wraz z nią przyznać nowości pomysłowi p. Léveillé, a tem mniej zazdrościć Francji projektowanej dopiero instytucji, która u nas od lat przeszło trzydziestu wszystkim dobrze jest znaną. *Suum cuique! Jeden z kameralistów ruskich.*"

* (Do kroniki muzycznej). Według *France musicale*, Antoni Rubinstein, udając się do Petersburga, zabrał z sobą, zamówione przez niego u Emilia Perrin libretto do wielkiej opery. Opera ta będzie wystawiona w zimie 1870/1 r.—Posada profesora fortepianu w st. petersburgskiem konserwatorjum, wakująca po śmierci Dreyschocka, jak donoszą *Birż. Wiedom.*, zaproponowana została przez dostojną opiekunkę konserwatorjum, Wielką Księżnę Helenę Pawłównę, wiedeńskiemu pianiście, Aleksandrowi Winterbergerowi, i przez niego przyjętą została.—Według dziennika *Now. Wremia*, dyrekcja st. petersburgskich teatrów zaangażowała p. Komisarzewskiego i panią Dawydowowę; pierwszemu zobowiązała się zapłacić za czas od września 1869 r. do 23 lutego 1870 r., pensji 4,500 rsr., po 25 rsr. od wystąpienia i pół-benefis, a drugiej, która ma zastąpić panią Sołowjewowę, zaangażowaną na ten sezon do Moskwy, za czas od 1 sierpnia 1869 r. do 1 sierpnia 1870 r. 5,000 rsr.

* (Wiadomości gospodarskie. — Teatr). Podług korespondencji z d. 15 (27) sierpnia z powiatu nowomińskiego (gubernja warszawska) do *Gaz. Hand.*, pola w okolicach tamtejszych już prawie puste; gdzie niegdzie gromadzą jeszcze do stodół resztki owsa, grochu i gryki. Rozpoczęto już pierwsze roboty około zasiewów ozimin; przeszkadza tam tylko nieustająca choroba, wołów na języki i racice, o której już w czasie jej pojawienia się donosiliśmy; dziś należy dodać jeszcze, że każde bez wyjątku bydlę podlega stopniowo tej chorobie, która wszakże ustępuje po kilkunastu dniach. Na ostatnim tartu tygodniowym w Kałuszynie, 12 (24) sierpnia, płacono za korzec pszenicy rs. 7 kop. 50, żyta rs. 4, jęczmienia rs. 3, owsa rs. 1 kop. 80, kartofli kop. 80, siana pud kop. 24. — W okolicach powiatu łowickiego (gubernja warszawska), jak piszą do *Korespondenta Rolniczego* pod dniem 12 (24) sierpnia, urodzaje zaliczyć można do średnich. Ceny zboża dotychczas utrzymują się tam wysokie. W wsi Strugienicach pojawił się księgosusz; dość znaczna odległość tej wsi od sąsiednich ułatwi wielce przecięcie tej choroby, nie należy zatem znacznych obawiać się strat. Buraki tegoroczne bardzo pięknie się przedstawiają, pora była dla nich nader sprzyjająca, całe lato bowiem deszczyki przechodziły; dla tego też na dobry zbiór liczyć można.— W okolicach nadwiślańskich (powiat i gubernja łomżyńska) podług koresdondencji z miesiąca sierpnia do *Gaz. Rol.*, rolnicy tamtejsi skrzętnie zajmują się obecnie sprzętem z pól zboża, a dopełniają to, tak powiedziawszy sposobem kradzionym, często przechodzące deszcze bowiem, zajęciom ich polnym przeszkadzają. O urodzajach nic jeszcze stanowczego powiedzieć nie można, zdaje się wszakże że będą niezłe, chociaż dochodzą z niektórych miejscowości ubolewania na szkody zrządzone wiosennem zimnem, zbytecznymi wiatrami w czasie kłosowania zboża i deszczami. O owadach niszczących zboże, jakie pojawiły się w południowych gubernjach kraju, nic tam nie słychać. Od paru tygodni szerzy się tam choroba bydła rogatego, tak zwana zaraza pyskowa, która wszakże pomoru za sobą nie pociąga. Dokonywane próby omłotu, tylko co do pszenicy, okazały mniej korzystne rezultaty, inne bowiem gatunki zboża o ile powiedzieć można będą omłotniejsze: żyto wydaje 1³/₄ do 2 korcy z kopy żętej. Na ostatnich targach w Łomży płacono za korzec pszenicy rs. 8, żyta rs. 3 kop. 60, jęczmienia rs. 1 kop. 80, grochu rs. 3 kop. 60, gryki rs. 2 kop. 70, owsa rs. 1 kop. 80, kartofli kop. 90, pud siana lub słomy kop. 25. Urodzaj na owoce w okolicach tamtejszych jest dosyć obfity, ¼ korca wybornych gruszek kosztuje kop. 40. — Towarzystwo artystów dramatycznych pod dyrekcją p. Sulikowskiego, dnia 27 maja (8 czerwca) opuściło Łomżę, i teraz daje przedstawienia w Pułtusku, gdzie również sympatycznie jak w Łomży zostało przyjęte.

* (**Kurjerek**). Tegoroczny wrzesień przywitał nas tak przenikliwem zimnem, że od dni paru, szczególniej zaś wieczorem, mnóstwo ciepłych, watowanych paltonów ukazało się na... ramionach warszawian. Jeśli tak dalej pójdzie to niebawem już chyba w piecach palić będziemy! Dziś od rana powietrze całkiem jesienne, wiatr zimny miota kroplami rzadkiego deszczu, a liście z drzew, acz niepożółkłe jeszcze, zaczynają opadać... niestety!

— Pomimo zimna i wilgoci, Alkazar który sam jeden jak starożytny Mucjusz Scewola, stanął na mości oddzielającym lato od jesieni i tej ostatniej przejścia do nas wzbrania—gromadzi jeszcze bardzo licznych gości. Wprawdzie widzowie teatrzyku pani Lukatzi, odziani ciepło a ogrzani spirytualjami miejscowego bufetu, nie dziwią nas wytrwałością swoją, lecz dla aktorów a zwłaszcza wydekoltowanych aktorek alcazarowych, takie wystąpienia podczas zimnych wieczorów, mogą mieć najkataralniejsze skutki.

— Robotnicy kopiący kanał obok teatru, odkryli szczątki starego mury i znajdują coraz więcej kości—słyszeliśmy utrzymujących, że kiedyś w tem miejscu był cmentarz.

— Jeden z tutejszych majstrów stolarskich wydał obecnie dziełko: „Rady dla młodzieży rzemieślniczej", które tak pod względem fachowych nocij jak również i dążności moralnych, może nie mały przynieść pożytek.

— Wraz z ptastwem wędrownem, opuszczają swoje letnie koczowiska i cyganie także—nie zbyt liczny ich tabor przejeżdżał w tych dniach przez Pragę, gdzie jednak nie znalazł łatwowiernych zwolenników hjeromancji.

— Wraz z sierpniem, skończył się sezon kuracji w Ciechocinku—lecz przed zakończeniem, bawiono się tam wybornie—raz, na przedstawieniu amatorskiego teatru, złożonem z sztuk: pani Ilnickiej, Ładnowskiego i Anczyca— następnie zaś na deklamacyjno-muzycznym koncercie p. Chodeckiego, myśl urządzenia którego powstała przy obiedzie pożegnalnym, danym w sali Müllera na cześć pułkownika Fiszera. Wraz z dniem pierwszym b. m. wszyscy goście opuścili Ciechocinek, który obecnie posępnie wygląda przybycia... nowego sezonu.

— Wzdłuż dróg żelaznych w Belgji, sadzą od lat paru drzewa owocowe, mianowicie zaś jabłonie i grusze. Owoc z tych drzew sprzedawany, dostarcza funduszu na opłacenie strażnikom i na inne drobne wydatki.

— Kurjer Warszawski powtarzając wiadomość z gazet zagranicznych, że wice-król Egiptu kupił w Paryżu dla jednej z córek Sułtana lalkę z oczami brylantowemi i kolczykami za 14,000 talarów, tak ową wzmiankę zakończa: „Lalka ta wywiera złudzenie prawdziwej paryżanki: jest wysoka na półtora metra, ciągle się uśmiecha i nie ma... serca".

— W Berlinie podczas ostatnich trzech miesięcy każdego roku, którą to epokę nazywają tam „Gänsezeit" (czas gęsi), spożywają w przecięciu przeszło pół miljona gęsi!

— Niejaki p. Thiercelin, francuz, wynalazł obecnie nowy sposób zabijania wielorybów, których dotąd mordowano tak długo. Sposób ten polega na zatruwaniu harpunów, które łowcy rzucają w wieloryba.

— Teatr paryzki „Gaité" już od pewnego czasu oświetlany jest nowo wynalezionym hydrotlenowym gazem, o którym nieraz odzywała się prasa. Skuteczność tego oświetlenia jest świetna; 70 płomieni nowego gazu, zastępuje 1,200 płomieni dawnego, które są potrzebne dla oświetlenia głównego żyrandola wspomnionego teatru. Światło nowego gazu jest w takim stosunku do światła dawnego gazu, jak światło tego ostatniego do światła lamp olejowych. Przytem nowy gaz mniej ogrzewa lokal niż dawny, nie wala sufitu, a kolory przy niem zachowują właściwy charakter i blask. Tak odzywa się o tym gazie w *Constitutionnelu*, kompetentny sędzia w tej sprawie, Nestor Roquelan.

— W dniu onegdajszym, w domu pod Nr. 44, z okna 3-go piętra spadł lufcik na przechodzącą podówczas dziewczynkę 9-letnią, Scholastykę Staszewską i zranił ją w lewe ramię na ¼ werszka głęboko. Dziewczynka odesłaną została do szpitala Dzieciątka Jezus i o przyczynie tego wypadku, dochodzenie przez policję zarządzono.

* (Oświetlenie). Latarnie gazowe miejskie poczynając od dziś, to jest 22 sierpnia (3 września) do 28 sierpnia (9 września), powinny być zapalane o godz. 7-ej wieczorem, a gaszone o godzinie 3-ej minut 45 z rana.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 18½	*dziś* rs. 1 kop. 18½.
Za frank	„ „ — „ 33	„ „ — „ 33.
Za złoty reń.	„ „ — „ 67	„ „ — „ 67.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Podróż N. Państwa). *Rus. Inw.* pisze: „Jego Cesarska Mość z Najjaśniejszą Panią i Wielkimi Książętami Sergjuszem i Pawłem Aleksandrowiczami i Mikołajem Mikołajewiczem Młodszym, oraz Wielką Księżniczką Marją Aleksandrówną raczył przybyć pociągiem nadzwyczajnym o godzinie 2-ej, 30 lipca, na stację Konotopską, gdzie pociąg Cesarski stał koło godziny, podczas obiadu Najdostojniejszych Osób. Stacja Konotopska zewnątrz była wspaniale przybrana girlandami, kwiatami i flagami; wewnętrzne wykończenie Cesarskich pokoi odznaczało się zbytkiem i gustem. Na debarkaderze, dla powitania Najjaśniejszych Osób zebrali się: dowodzący wojskami charkowskiego okręgu wojskowego, jenerał-adjutant hrabia Brevern-de-la-Gardie, z naczelnikiem artylerji okręgu, naczelnik 5-ej dywizji piechoty, jenerał-lejtnant Kostanda, z dowódcami pułków i baterij, gubernator czernihowski, jenerał-major z orszaku Jego Cesarskiej Mości książę Golicyn z gubernjalnym marszałkiem szlachty, prezesem i członkami ziemstwa i mnóstwem innych osób. Mieszkańcy m. Konotopa i okolic, i wszyscy przybyli dnia poprzedniego do Baturyna z różnych miejsc dla zobaczenia Najjaśniejszego Pana, także się tam znajdowali. Masa ludu zgromadziła się po drugiej stronie relsów kolej żelaznej, na dachach budowli i w oknach, — jednem słowem, wszędzie gdzie można było się pomieścić. Huczne, pełne zapału „hura!" powitało pociąg. Po wyjściu z wagonu, Najjaśniejszy Pan przyjął raport od gubernatora. Następnie zwróciwszy się do naczelnika 5-ej dywizji, wynurzył ubolewanie, że z powodu słabości, zmuszony był zrzec się życzenia obejrzenia wojsk dywizji zebranych pod Baturynem. Podczas obiadu, na który, oprócz świty, zaproszeni zostali: dowodzący wojskami okręgu, naczelnik dywizji, gubernator i gubernjalny marszałek szlachty, Najjaśniejszy Pan powtórnie raczył ubolewać, że nie zobaczy wojsk 5-ej dywizji i kazał udzielić jej niższym stopniom po 25 kop. O godzinie 3-ej pociąg Cesarski wyruszył dalej ku Kijowowi, przy nieumilkających okrzykach „hura" odprowadzającego ludu. Długo jeszcze nie rozchodziła się publiczność, znajdując się pod urokiem wszystkiego co zaszło, a następnie wielu zwróciło się z zapytaniami do znajdującego się tam 80-letniego starca, dymisjonowanego wachmistrza wołyńskiego pułku ułanów, na którym tylko co sprawdziła się maksyma, że u Boga modlitwa, a u Cesarza służba, nie giną." Ten stary żołnierz, weteran z 1812 r., uwieszony krzyżami, nigdy jeszcze nie widział obecnego Cesarza. Osiedliwszy się w m. Głuchowie, gdzie konsystuje jeden z bataljonów rezerwowych, ciągle przychodził patrzeć się na mustrę rekrutów, często zgromadzał ich naokoło siebie, i opowiadając różne epizody z swego życia wojackiego, uczył ich jak należy kochać Monarchę i służyć Mu, Gubernjalny naczelnik wojenny, dowiedziawszy się o dobroczynnym wpływie tego starego żołnierza na młodych żołnierzy, doniósł o tem gubernatorowi, który w kształcie nagrody, chcąc mu dać sposobność widzenia Najjaśniejszego Pana, zawezwał go na stację Konotopską, i tu umieścił przy samem wejściu do dworca. Na kilka minut przed obiadem, był on przedstawiony Najjaśniejszemu Panu, a Jego Cesarska Mość łaskawie raczył wypytywać się tego starca o jego służbę, lata, miejsce urodzenia, a następnie kazał mu wypłacić 25 rsr. i wziąć do pałacu. Trzeba było widzić co się z nim działo po odejściu Cesarskiego pociągu. Starzec zupełnie stracił przytomność z nadspodziewanego szczęścia; śmiał się, płakał, zbliżał się do wszystkich, i wszystkim za to dziękował; jednem słowem do takiego stopnia nie mógł nad sobą panować, że niektórzy zaczęli go uspakajać, żeby mu się nie zrobiło nie dobrze, ze zbyt silnego wstrząśnienia moralnego. Na drugi dzień po odjeździe Jego Cesarskiej Mości, odbyto ogólną, ostatnią paradę z wojskami 5-ej dywizji, która w tych dniach już rozchodzi się na zimowe kwatery. Odprawiono nabożeństwo za zdrowie Najjaśniejszego Pana, a następnie naczelnik dywizji miał do wojska mowę, w której oświadczył, iż Jego Cesarska Mość ubolewa nad niemożnością widzenia osobiście 5-ej dywizji, lecz na mocy zaświadczenia dowodzącego wojskami o doskonałym stanie dywizji, dziękuje jej za służbę i udziela niższym stopniom po 25 kop. Huczne, serdeczne „hura!" odpowiedziało na taką mowę naczelnika i następnie wojska, dziarsko przedefilowawszy, powróciły do domu, z śpiewakami na przedzie. Wieczorem obóz był iluminowany, grały wszystkie 4-y orkiestry wojskowe, gorzały tarcze z cyfrą Najjaśniejszego Pana, a następnie w rotundzie, zrobionej w ciągu kilku godzin z rozstrzelanych tarcz do celu, tańcowały rodziny oficerów i przyjezdne damy. Cały Baturyn wyległ do obozu popatrzyć i pożegnać 5-ą dywizję, która tak ożywiała ten osamotniony zakątek."

* (Pobyt N. Rodziny w Ilinskoe). Moskiewski fejletonista pisma *Sowrem. Lietop.*, wspominając o pobycie Rodziny Cesarskiej w Iljinskoe, powiada, że szczególnie wiele pełnych współczucia rozmów w łonie publiczności moskiewskiej, wywołuje doprowadzenie do skutku, przy pośrednictwie Najjaśniejszej Pani, małżeństwa jednej dziewczyny włościańskiej z ukochanym jej parobkiem, za którego rodzice jej, z powodu zobopólnego ubóstwa, nie chcieli jej wydać za mąż, a przeciwnie przymuszali ją iść za starego i bogatego wdowca. Najjaśniejsza Pani, dowiedziawszy się o tem wszystkiem z ust samej dziewczyny, którą spotkała w lesie, gdzie zbierała grzyby, kazała dać i jej i narzeczonemu po 100 rsr. i doprowadzić do skutku małżeństwo. Wesele było urządzone świetnie, częstunek był paradny, a państwu młodym pozostawało tylko dziękować losowi, który zesłał im tak szczęśliwą dolę.

* (Podróże Dostojnych Osób). Według *Kjewlanina*, Jego Wysokość Książę Aleksander Piotrowicz Oldenburgski, przybył do Kijowa koleją kursko-kijowską 11 sierpnia, a następnego dnia o godzinie 7-ej rano, wyruszył parostatkiem po Dnieprze do Krzemieńczuga.

* (Założenie kościoła). *Now. Wrem.* donosi, że 15 sierpnia, w Dynaburgu założono fundamenta nowego kościoła luterskiego.

* (Reorganizacja akademji). *Now. Wrem.* pisze, że krążą pogłoski o reorganizacji akademji leśnictwa i rolnictwa w Moskwie. Dotąd z pewnością jeszcze nie wiadomo, ale jest projekt połączenia akademji z jakim innym wyższym zakładem naukowym, z oddaniem jej pod władzę ministerstwa oświecenia publicznego.

* (Sprawa dróg żelaznych). *Birż. Wied.* podają pogłoskę, iż inspektorowi rządowemu drogi żelaznej libawskiej, inżynierowi, radcy stanu Lundowi, rząd poruczył dokonać badania dla linji drogi żelaznej między Mińskiem i Homlem, która zapewne posłuży jako połączenie drogi żelaznej kursko-kijowskiej, z petersbugsko-woroneżską.—Podług doniesień gazety kijowskiej *Parowoz*, budowa mostu żelaznego dla połączenia drogi żelaznej kijowsko-kurskiej z kijowsko-bałcką postępuje nader pomyślnie. Już z prawego brzegu Dniepru, na filary nakładają żelazne części mostu. Pozostaje nieskończonym tylko jeden filar.—Z Tuły donoszą do *Gońca Urzęd.*, że 1-go sierpnia, po drodze żelaznej z Sierpuchowa szły dwa pociągi, jeden towarowy a drugi z balastem. Z tych pierwszy zatrzymał się w odległości 105 wiorst dla odczepienia wagonów. Wtedy to najechał na niego pociąg balastowy, skutkiem czego rozbiło się 9 wagonów, 5 towarowych a 4 balastowych, oraz ranionych zostało 7 robotników, z których dwóch umarło w ciągu pół godziny, a reszta pomieszczoną została na kuracji w szpitalu sierpuchowskim.—*Odeski Wiestnik* ogłasza szczegóły o wiadomem już czytelnikom nieszczęściu na drodze żelaznej kijowsko-bałckiej. Nieszczęście to wydarzyło się na 8-ej wiorście od stacji Birzuły, gdzie droga żelazna kijowsko-bałcka łączy się z odesko-bałcką. Dotknęło ono pociąg roboczy kijowski, idący z Birzuły, w kierunku do Kijowa, koleją należącą do drogi kijowskiej. Przeszedłszy skrzyżowania, parochód, w skutku szybkiego biegu, zszedł z relsów i spadł z nasypu 11-cie sążni wysokiego, przyczem 14 wagonów rozbiło się na miazgę, 17 pasażerów przypadkowych jest ranionych, a 3 zabitych, w tej liczbie jedna dama i jedno dziecko. Podług doniesień od naocznych świadków udzielonych, przyczyną wszystkiego był bieg nadzwyczaj szybki, nadany pociągowi przez maszynistę obecnie zostającego pod aresztem; mówią iż chciał zatrzymać pociąg w pełnym biegu. Słychać także, iż nieco osunął się i nasyp. Rozbity pociąg zatamował również i oboczną część linji odesko-bałckiej, tak iż pociąg mięszany, który powinien był przybyć do Odesy 10-go sierpnia, o godzinie 1-ej min. 55 po południu, oraz pociąg pocztowy, którego oczekiwano o godzinie 10-ej min. 9 wieczór, zostały zatrzymane przez to nieszczęście na miejscu. Za danym sygnałem wyprawiony został z Micholstata na spotkanie nowy pociąg, który zabrał podróżnych i bagaże z obu pociągów i dostawił ich do Odesy zaledwie około godziny 1-ej w nocy. Pozostały zaś na miejscu pociąg mięszany zabrał ranionych i przywiózł ich do Bałty dla udzielenia pomocy lekarskiej. Słychać, iż niektórzy z nich poumierali.—*Gazeta Peters.* donosi, że zjazd pełnomocników kolei żelaznych ukończył swe posiedzenia 15-go sierpnia, a następny zjazd, w którym przyjmą udział reprezentanci kilku nowych kolei, podług doniesienia tejże gazety, wyznaczony został w miesiącu sierpniu roku przyszłego.

* (Kupno koni). *Kijewl.* pisze: W gubernji podolskiej istnieją, jak wiadomo, dwa dość znaczne jarmarki letnie: w m. Bałcie i w m. Jarmolińcach. Na odbytych w roku bieżącym jarmarkach, tak w Bałcie jak w Jarmolińcach, bardzo dobrze sprzedawano konie robocze. W Bałcie pewien pułkownik z Mołdawji kupił dla tamecznej poczty 300 koni, średnio po 85 rs. Dla Austrji żydzi zakupili takąż samą liczbę. W Jarmolińcach znajdowało się na sprzedaż kilka rasowych ogierów, oraz wiele koni ze stada księcia Sanguszki. Konie wierzchowe były bardzo dobre i trzymały się w cenie.

* (Podpisy na akcje petersburgskiego międzynarodowego banku handlowego), jak donosi gazeta *Birż. Wied.*, przeszły wszelkie oczekiwania. Na zadeklarowany kapitał 1,200,000 podano w ciągu trzech dni żądania *przeszło na 350,000,000 rsr.* Ilość złożonych kaucij wynosi przeszło 35,000,000 rsr., a podług ostatecznego rozkładu zaledwie *jedna akcja przypada dla żądającego 292 akcij.* Znaczna część żądań pochodzi z Moskwy.

* (Jarmark). Od 23-go do 25-go lipca trwał w mieście Rydze jarmark na wełnę, której przywieziono 2,637 pudów 27 funtów, wartości 57,601 rs. 98 kop. Całą partję przywiezionej wełny rozprzedano po cenie od 13 do 26 rs., za pud podług gatunku. (*Gon. Rząd.*)

* (Dziennik estoński). *Gołos* pisze: W Dorpacie p. Gursch, wspólnie z właścicielem drukarni Lackmanem, zamierzają wydawać estoński dziennik miesięczny, pod tytułem „Pszczoła". Prenumerata roczna—dwa ruble. Program: 1) pouczające artykuły z nauk przyrodzonych, medycyny, historji, jeografji, szkoły; 2) powieści, żarty, piosnki i zagadki; 3) artykuły o języku i piśmie estońskiem; 4) wiadomości krajowe i z obczyzny (?); 5) ogłoszenia. Jakikolwiek będzie kierunek nowego czasopisma, witamy je jako nowy dowód dla obalenia szerzonej przez prasę niemiecką nadbałtycką tendencyjnej potwarzy na języki estoński i

łotyszski, jakoby te do takiego stopnia były nierozwinięte, że niepodobna byłoby w nich zaspokoić potrzeb niższej sfery administracji miejscowej, niepodobna byłoby nadać im w tej sferze znaczenia języków administracyjnych, tak że dla niepodobieństwa, podług zdania prasy niemieckiej, nadania ruskiemu językowi prawa obywatelstwa w estońsko-łotyszskim kraju, jedynym środkiem dla uniknienia tych klęsk filologicznych, był, jest i będzie język niemiecki. Co do programu tego pisma, życzyćby należało, aby był wykonany stosownie do zadania i sumiennie względem ojczyzny plemienia estońskiego, które nabędzie wtedy pewniejszych pojęć o Rosji.

* (Robaki). *Kijewlanin* pisze: D. 29-go lipca, o pięć wiorst od Kijowa, między szosą a dawną drogą żytomierską, ukazało się mnóstwo robaków, które pokryły około dwóch diesiatyn gruntu, pożerając resztki suchej trawy. Robaki te długie na 7 do 10 linij, są koloru ciemno-szarego, z czterema zielonemi podłużnemi paskami, z których dwa na grzbiecie, a reszta na bokach; dolna część ciała jest koloru jasno-zielonego. Są one bardzo ruchome, pełzają szybko, a przy dotknięciu ich główki, odskakują w tył. Robaki te są bardzo podobne do zwykłych gąsienic ogrodowych, ale nie wydzielają z siebie pajęczyny.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Lwów, 28 sierpnia.

Ciekawe i jedyne w swoim rodzaju zaprzeczenie zamieszcza urzędowa *Wiener-Abend-Post*, jakoby mylnych doniesień *Dziennika Warszawskiego* o obchodzie pamiątki unji lubelskiej we Lwowie na dniu 11 sierpnia r. b.

Na poparcie tego swego zaprzeczenia, przytacza opis obchodu z urzędowego sprawozdania, to jest ze sprawozdania przesłanego ze Lwowa do Wiednia, który to opis co do treści tem chyba się różni od opisu w *Dzienniku Warszawskim*, że oprócz faktów w nim podanych, podnosi nadto jeszcze jaskrawsze, lecz w formie sucho-urzędowej.

Opisując uroczystość, a właściwie demonstrację, podniosłem, że w kościele oo. Dominikanów odbyło się solenne nabożeństwo i że sklepy w mieście były pozamykane. *Wiener Abdpost* potwierdza to z urzędowego źródła.

W opisie moim niepominąłem kazania, które odznaczało się wycieczką długą na pole polityczne. I *Wiener Abendpost* w swojem zaprzeczeniu doniesieniom *Dziennika Warszawskiego*, przytacza treść kazania, potwierdzającą doniesienie *Dziennika Warszawskiego*. *Wiener Abendpost* w swojem sprostowaniu pomija jego wycieczki przeciw sąsiedniemu mocarstwu i ja je pominąłem w moim opisie, aby nie podniecać rozdrażnienia waszych czytelników. Idźmy dalej.

W opisie moim nie przepomniałem o pochodzie z kościoła na Wysoki Zamek, o przyłożeniu gromadnie ręki do wzniesienia kopca ni to drogoskazu, nie przepomniałem o garstce ziemi z Wołynia, o inauguracyjnej przemowie p. Smolki, o bankiecie, o mowach i toastach, co wszystko *Wiener Abp.* w swojem zaprzeczeniu doniesieniom *Dziennika Warszawskiego*, potwierdza z tym atoli wyjątkiem, że o garści ziemi z Sołowiówki nic zgoła nie wspomina, natomiast daje wierny opis rzeźby na kamieniu węgielnym pod kopiec, który wedle jawnego i zbyt głośnego oświadczenia autorów tego pomysłu i jego wykonawców, ma być więcej niż pamiątką, bo drogoskazem usiłowań politycznych.

Rzeźba ta przedstawia herby dawnej Polski: orła przy pogoni, z dodaniem jakiegoś archanioła jako herbu Rusi, mającej należeć do przyszłej formacji politycznej w imię zasady: „wolni z wolnymi, równi z równymi". Przyznaję, że odnośnie do tego herbu na kamieniu węgielnym pod dzieło odnowienia, opis mój był niedokładny i dodaję, że tej zbrodni niedokładności, którą *Wiener. Abp.*, zdaje się potępiać swem sprostowaniem, dopuściłem się rozmyślnie. Natomiast urzędowy organ piszący zaprzeczenie doniesieniom *Dziennika Warszawskiego* na podstawie sprawozdań ze źródła urzędowego, popełnił pomyłki. Nie rusin Platon miał mowę na bankiecie, lecz redaktor nominalny gazety *Narodowej* p. Kostecki. Nakoniec w opisie moim podniosłem iluminację wywołaną teroryzmem; wspomniałem, że rusini okien nieoświetlili i że wybijanie szyb w oknach nieiluminowanych sprowadziło starcia, w których i policja musiała, nolens volens, wziąć udział. *Wiener Abend Post* w zaprzeczeniu mylnym doniesieniom *Dziennika Warszawskiego* potwierdza fakt iluminacji miasta, podnosi, że rusini okien nieoświetlili, czego jednak niepochwala, lecz przemilcza o wybijaniu szyb i powstałej z tego powodu kampanji ulicznej. Przemilczenie nie jest jeszcze zaprzeczeniem lub sprostowaniem.

Zestawiłem sumiennie opis obchodu unji w *Dzienniku Warszawskim*, któremu *Wiener Abend Post* brak prawdy zarzuca, z opisem tego samego obchodu w organie urzędowym austrjackim. Wreszcie urzędowa *Wiener Abend Post* niepotrzebnie sięgała po kontury swego opisu, mającego prostować doniesienia *Dziennika Warszawskiego* aż do źródeł urzędowych; te same kontury znalazłaby w opisach obchodu zamieszczanych w *Gazecie Narodowej*, w *Dzienniku Lwowskim*, w *Kraju* i w *Czasie*; z tych samych źródeł mógł czerpać i korespondent *Dziennika Warszawskiego*, a opis jego byłby taki sam, jaki jest zgodny z prawdą i zgodny z opisem urzędowym *Wiener Abend-post*.
H.

Paryż, 25 sierpnia.

Niepokoją się tu bardzo o zdrowie cesarza Napoleona, prawdą, że monarcha francuzki jest cierpiącym, lecz nie ma w tem nic niebezpiecznego. Zaważono wszakże, iż projekt podróży cesarzowej na poświęcenie kanału suezkiego, został zaniechany, przynajmniej nateraz.

Prasa nieprzejednanych we Francji, nie przestaje odznaczać się niewłaściwością. Z powodu słabości cesarza Napoleona, pozwala ona sobie nieprzyzwoitych komentarzy o następstwie tronu francuzkiego, a tymczasem książęta orleańscy pośpieszyli zgromadzić zastępy swych wiernych, aby naradzić się nad sposobami jakich użyć mają, dla odzyskania swych praw do korony francuzkiej. Jest to zawsze ta sama historja myśliwca, który sprzedaje skórę z niedźwiedzia przed ubiciem go.

Jenerał Leboeuf został mianowany ministrem wojny. Jest to jeden z najznakomitszych jenerałów. Żarciki jednak z jego osoby już się zaczęły; mówią naprzykład: „że Lebouef (wół) poprowadzi żołnierzy na rzeź". Przypomina nam to odezwanie się p. Dupin, dawnego prezesa izby, który lubił dowcipki. Pewnego dnia otrzymawszy poprawkę podpisaną przez pp. Lebouef, Havin i Corne, rzekł do sekretarza izby: „Przeczytaj pan poprawkę podpisaną przez Leboeuf, Havin, Corne" (le boeuf à vingt cornes). Cała izba wybuchnęła śmiechem, a poprawka nie była wziętą pod rozwagę.

Nasi wychodźcy są zmartwieni: prasa francuzka nie raczyła się zająć ich stuletnim obchodem, a jednakże przygotowali wspaniałe wystawienie na scenie. Mieli oni kronikę literacką, napisaną przez Klaczkę pod tytułem: „Une annexion d'autrefois"; następnie postanowiono, że rozdanie nagród w szkole batignolskiej odbędzie się w dniu wybranym przez emigrację na obchód jej trzeciego post-datowanego stulecia. Wszystko to doprowadziło do najzupełniejszej obojętności ze strony dzienników francuzkich. Natomiast *l'Etude historique sur la réunion du Grand-duché de Lithuanie à l'ancien royaume de Pologne*, wydana przez p. A. Młochowskiego znalazła wielki rozgłos. *La Liberté*, *Le Peuple français*, *la Correspondance générale de Paris*, *l'International*, *le Moniteur*, *Figaro*, i wiele innych dzienników prowincjonalnych podawały wyborne sprawozdania o tej pracy, którą *Nord* ogłosił w całej obszerności. Zapowiadają nowe studjum tego samego autora, pod tytułem: *Le Catholicisme en Rusie et en Pologne*, na dzień 15 września 1869 r., które objaśni czytelników francuzkich o wartości informacij dostarczanych co do tej kwestji przez organa jezuickie z obu brzegów Renu.

P. Katakazi, ambasador ruski przy rządzie Stanów Zjednoczonych Ameryki, odpłynął udając się na swą posadę dyplomatyczną. P. Katakazi pozostawia po sobie jak najlepsze wspomnienia w świecie paryzkim.

Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja powróciła z Vichy. Jej Cesarska Wysokość udała się do St. Cloud, aby dowiedzieć się o zdrowiu cesarza Napoleona. Ma ona w tych dniach jechać do Baden.

Jenerał-gubernator moskiewski, jenerał-adjutant książę Dołgoruki przybył do Paryża.

Donoszą o utworzeniu się towarzystwa francuzko-ruskiego, mającego na celu rozwinięcie stosunków finansowych, handlowych i przemysłowych pomiędzy Francją i Rosją. Pełnym inteligencji założycielem takowego jest wice-hrabia de Charleville, wracający z Petersburga, gdzie był bardzo dobrze przyjęty przez p. Reuterna, ministra skarbu. Znakomity jenerał Jomini, zmarły, podał myśl tego towarzystwa, którego rezultaty będą ogromne pod względem przywrócenia naszej waluty.

Słynny Murzynowski, który się przezywał księciem Gonzagą Mautuańskim, zmarł w tych dniach. Wykryto, że ów książę był dzieckiem podrzuconem, wychowywanem w klasztorze krzemienieckiem a znanem pod imieniem *Jakóbka*. Był on służącym prawdziwego Murzynowskiego, którego papiery sobie przywłaszczył.
X.

* (Ruski jeograf i geolog) p. Czichaczew, niedawno miał w „Brytańskiem towarzystwie zachęty nauk" odczyt o Azji środkowej. Odczyt ten wzbudził powszechne zajęcie, ponieważ w nim rozbierane były wszystkie kwestje jednakowo ważne dla rosjan i anglików. P. Czichaczew jest zdania, że przepowiadane starcie pomiędzy rosjanami i anglikami w Azji środkowej, które tak często było roztrząsane w różnych organach prasy, a nawet i w parlamencie, jest tylko grą wyobraźni, ponieważ fizyczne położenie kraju, który ma się stać widownia walki pomiędzy Rosją a Anglją, wcale nie odpowiada podobnym przypuszczeniom. Jeżeli nawet Turkiestan stanie się kiedykolwiek ruską prowincją, to ruscy żołnierze, z któregokolwiek by punktu wyszli, musieliby co najmniej trzy miesiące posuwać się przez pustynie grzbiety gór, pokryte głębokiemi śniegami, nimby z odmrożonemi nogami dostali się do posiadłości angielskich. Takie przedsięwzięcie byłoby równie szalonem jak kampanja Napoleona I do Rosji. Ruski uczony popierał swój pogląd, wykazując potrzeby armji współczesnej i dowodził, że trudności przewozu potrzebnych dla takiej wyprawy materjałów, są prawie nieprzezwyciężone. W końcu dodał, że myśl o wkroczeniu rosjan do Indij, jest tylko straszydłem, i niedaleki jest czas, kiedy z tej myśli będą się śmiać, a ludność Bombayu tak mało będzie myślała o wkroczeniu rosjan, jak mieszkańcy Londynu o wylądowaniu francuzów. W każdym razie wojskowi goście tak tu, jak i tam, drogo by przypłacili, gdyby zamierzyli przybyć nieproszeni. Ci, którzy raz weszli by na tę ziemię, już by z niej nie powrócili do domu. Odczyt p. Czichaczewa wywołał powszechne pochwały. Lord Halifax były gubernator Indij, również jak i p. Trelanay Sanders i lord Huton, potwierdzili zdanie jeografa ruskiego. (*St. Pet. Wiedom.*)

* (Kanał suezki). Dziennik *St. Pet. Wiedom.* podaje następujący wyciąg z listu zamieszczonego we wszystkich angielskich morskich gazetach, podpisanego przez Daniela Landfa, dyrektora i przedstawiciela Anglji w kompanji kanału suezkiego: „Ponieważ w Europie rozeszła się pogłoska, że otwarcie kanału suezkiego zostało odłożone do 1-go stycznia 1870 r., przeto proszę zawiadomić czytelników waszych, że tak umowy zawarte z entreprenerami, jak i pomyślny bieg robót, stanowią całkowitą rękojmię, iż w październiku kanał wszędzie będzie miał głębokości 26 stóp angielskich, a szerokości od 100 do 60 metrów, przyczem, ta ostatnia cyfra istnieje tylko w trzech miejscach. Lecz na żądanie i dla osobistych dogodności wice-króla Egiptu, urzędowe otwarcie kanału naznacza się na d. 17 listopada 1869 r. Wszystkie statki tak kupieckie jak i wojenne, mając za pasażerów osoby pragnące być obecne przy otwarciu, będą przepuszczone przez kanał bezpłatnie; statki te powinny być w porcie Said nie później jak 16 listopada, żeby wejść do kanału i przebyć przestrzeń od portu Said do jeziora Timzach 17-go, przestać dzień 18-ty naprzeciwko m. Izmail, gdzie wice-król zamierza dać wielki bal; następnie 19-go będą przebyte jeziora górne i statki dojdą do morza Czerwonego".

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Delegacje). Na wspólnem posiedzeniu delegacij, odbytem dnia 30-go sierpnia, powzięto uchwały, co do różniących się zdań delegacji węgierskiej i przedlitawskiej, w duchu takim jak się tego spodziewać należało. Większość delegowanych zebranych w formę maszyny głosującej, rozstrzygnęła za roszczeniami wystosowanemi ze strony węgierskiej, w przedmiocie subwencji dla Lloyda, oraz za budową dwóch monitorów dunajskich wspólnym kosztem. Wypadek ten nie mógł zadziwić nikogo, gdyż był dawno przewidywany. I na przyszłość okażą się wypadki podobne, gdyż nie należy się obawiać, aby delegowani węgierscy, których dziś widzieliśmy głosujących jak jeden mąż, popadli w błędy przedlitawskich, którzy rozdzieleni na mniejszość i większość pozwalają sobie dyktować rozkazy węgrom. Rezultat tej sprawy wykazuje raz jeszcze, że węgrzy zgodnie i ściśle stoją naprzeciw tutejszej rozdzielonej połowy, że u nas w Przedlitawji niepodobna jest skłonić do jednomyślnego postanowienia reprezentację rozdwojoną przez waśnie stronnicze i narodowe. Przedlitawja musi w skutku tego rozdwojenia i niezgody upaść finansowo, nie potrzebuje czekać na to, aż środek ciężkości spraw przeniesiony będzie do Budy, gdyż to już dziś się dzieje i z każdym dniem

dziać się będzie coraz bardziej i pewniej. Proces ten nie odbywa się bynajmniej gwałtownie, lub za pośrednictwem bezwzględnego zastosowania madiarskiej chytrości, ale sam przez się. Środek ciężkości musiał przenieść się do Budy, gdyż z tamtej strony Litawy istnieje tylko jeden punkt, około którego grupują się rozmaite stronnictwa, zdania różne i który stosownie do prawa natury, posiada przyciągającą ku sobie siłę. Tu w Przedlitawji przeciwnie, szukanoby naprożno podobnej wspólności, któraby wiązała frakcje choćby w łonie legalnej reprezentacji w pewną całość, albo łączyła je na gruncie neutralnym, który u wszystkich uchodzi za nietykalny. Tu niesnaski i niezgoda są nieustającemi, i z żadnej strony nie czynione są usiłowania do usunięcia tego. Chyba cudem stałoby się, gdyby stronnictwo konstytucyjne, które z czechami we własnym kraju żyje w gorzkiej nieprzyjaźni, a z galicjaami ma się ciągle na ostrożności, nie zostało przeważone większością węgrów. Czyż po dzisiejszem doświadczeniu jest nawet nadzieja, że rządowi i wierni konstytucji, postarają się, lub przynajmniej starać się będą o przywrócenie jakiego takiego stosunku ze stronnictwem narodowem, aby być przygotowanymi na wszelki wypadek w przyszłości? Nadzieja ta, wnosząc ze wszystkiego co się w około dzieje, zdaje się zwodniczą. Słychać przecież już znowu, że należy zaprowadzić w Czechach surowsze rządy, jak gdyby 68 lat więzienia, na jakie dziennikarze opozycyjni w Pradze skazani zostali, dotkliwe kary pieniężne jakiemi ulegli, nie wyglądały dość surowemi. Na tej drodze nie da się zmienić, iżby środek ciężkości pozostał w Budzie, a równość na papierze. Równość bowiem każe przypuszczać równorodność; żadna sztuka polityczna temu nie poradzi, iżby ogół niezgodny między sobą nie cofnął się przed zjednoczonym. Wspólne posiedzenie delegacji dostarczyło dowodu dla tej niezwalczonej prawdy, mimo to, wszakże znajdzie się zapewne między przedlitawczykami dość ambitnych tebańczyków, którzy od zwykłych kłamstw i fikcji nie nie ustąpią, choćby ztąd większe straty ponieść miano, jak roszczenia do 82,000 złr. i następstwa jakie się z tem łączą. Ażeby módz zamknąć delegacje 30-go, a zatem o 10 dni później, aniżeli termin pierwiastkowy był wyznaczony, potrzeba było nie mniej jak trzech oddzielnych i jednego wspólnego posiedzenia. Wprawdzie chodziło tam tylko o formalności, ale i te musiały być dopełnione. Ostatnie posiedzenia; jak zwykle, użyte były przez reprezentantów rządowych i prezesów do wypowiedzenia mów końcowych, podług których możemy być zadowoleni z rezultatów tegorocznych posiedzeń delegacyjnych. Jeśli takie odezwanie się wychodzi z ust reprezentantów rządowych, nie dziwi to nas, gdyż zabiegi ich nie były bezowocnemi. Inaczej rzecz się ma, jeśli zwrócimy uwagę na lud, który bynajmniej nie uważa za pocieszające rezultata tylko co zamkniętych delegacji. Jakkolwiek bowiem ma zyna w swym sztucznym obrocie służby nie odmówiła, jednakże wydobyła na jaw dzieła, które pewno nie uzyskają wszechstronnej pochwały. Na budżet 1870 r. udzielono: kredyt zwykły, po odciągnięciu dochodów celnych (12 miljonów złr.) 73,084,012 złr., kredyt nadzwyczajny 6,375,683 złr. Z tego odchodzi, jako 30% udział na Węgry: z pierwszej sumy 21,925,203 złr. 60 kr., z drugiej 1,912,704 złr. 90 kr. Budżet zatem zwyczajny dla krajów reprezentowanych w radzie państwa wynosi 51,158,808 złr. 40 kr., nadzwyczajny 4,462,978 złr. 10 kr. (*Wanderer*).

Francja.

* (Stosunek mocarstw względem soboru). *Patrie* roztrząsa doniesienie dziennika *Nazione*, podług którego kongregacja soboru mającego się odbyć w Rzymie postanowiła, iż reprezentanci mocarstw katolickich, jeśli zechcą znajdować się na soborze, to mają tam tylko odgrywać bierną rolę, i że wszelkie stawiać się mogące wnioski, dochodzić będą do soboru tylko przez pośrednictwo sekretarza stanu. Dziennik francuzki dowodzi, że rola podobna sprzeciwiałaby się wszystkim tradycjom dotychczasowym. Reprezentanci mocarstw, wysyłani na dawniejsze sobory, nie mieli tam wprawdzie głosu doradczego, ale jednak czynione przez się uwagi, wystosowywali bezpośrednio do soboru. Zresztą, przyjąwszy nawet przypuszczenie *Nazione* za prawdziwe, to sekretarz stanu nie byłby właściwą osobą do przyjęcia podobnego pośrednictwa, gdyż zajmuje on tylko stanowisko polityczne. Sobór zatem na taki wypadek powinnienby przynajmniej zamianować pełnomocnika specjalnego. Z tem wszystkiem dziennik pomieniony zapewnia, że mocarstwa jeszcze nic stanowczego nie uchwaliły w całej tej ważnej sprawie. (*Nordd. Allg. Ztng.*)

* (Komisja senatu). *Paryż, 31 sierpnia.* Komisja uchwały senatu zebrała się dziś o godzinie 2-ej zwołana na nadzwyczajne posiedzenie, na którem ma być jej zakomunikowaną i objaśnioną nowa poprawka proponowana przez p. Goulhot de Saint Germain do projektu uchwały senatu. Szanowny ten senator nie dotykając w niczem prawa inicjatywy ciała prawodawczego, żąda ma, ażeby projekta prawa pochodzące z tej inicjatywy, odsyłane były wprzód do rady stanu przed wzięciem ich pod rozprawy. Jutro o godzinie 2-ej zbiera się senat na ogólne posiedzenie w celu zbadania uchwały senatu. (*La Fr.*)

* (Senat). *La Patr.* z dnia 31 sierpnia pisze: Późno już zapewne dziś, na dwadzieścia cztery godzin przed otwarciem posiedzeń senatu, zajmować się tem, czy będą lub nie będą rozprawy nad projektem uchwały senatu poprawionym przez komisję. W każdym razie wolno powiedzieć, że w liczbie kwestij, które zwrócą na siebię uwagę wysokiego zgromadzenia, znajduje się poprawka p. de Sartiges. Poprawka ta, jak wiadomo, przeznaczoną jest według zdania jej twórcy do zmniejszenia skutku sporów, jakie w skutek nowej uchwały senatu mogłyby wyniknąć pomiędzy ciałem prawodawczem i senatem. Nie odmawiając ciału prawodawczemu części władzy ustawodawczej, p. de Sartiges chciałby, ażeby komisja mięszana, złożona z deputowanych i senatorów wyznaczoną była do rozstrzygania wynikłych sporów pomiędzy obu izbami. Nie wiemy czy poprawka ta usuniętą została przez komisję, ale z wszystkiego wnosić można, że stanie się ona przedmiotem, nadzwyczaj ważnych rozpraw na ogólnem posiedzeniu.

* (Rady jeneralne). Nadzwyczaj ciekawe nadeszły szczegóły o posiedzeniu rady jeneralnej w Aube. Na ostatniem posiedzeniu przewodniczył p. Maupas. Szanowny senator, jako członek komisji uchwały senatu, zawiadomił radę o ogólnym duchu narad komisji. Porównywał on prawodawstwo konstytucyjne 1852 r. z prawodawstwem, które w jego mięcie nadaje uchwała senatu, i w skutek tego zastanawiał się nad cesarstwem samowładnem i cesarstwem liberalnem. P. Maupas przyznaje daleko więcej pożyteczności drugiemu jak pierwszemu. Sądzi on, że naród dojrzewa dla wolności. Takie jest zakończenie jego mowy. Po nim wystąpił z mową p. Kazimierz Perier. Powiedział on, że jeżeli, o czem nie wątpi, program uchwały senatu z d. 2-go sierpnia zostały ściśle wykonany, ludzie, którzy uważali za swój obowiązek odłączyć się od cesarstwa, obawiając się przesadzania zasady władzy, nie mieliby żadnego powodu do trzymania się nadal tej postawy. Nie potrzeba mówić, jak ważnemi są podobne oświadczenia. (*La Patr.*).

* (Podróż cesarzowej). Podróż cesarzowej na Wschód znowu ulega wątpliwości. Utrzymują nawet, że w właściwem miejscu objawiono życzenie wstrzymania na teraz nadzwyczajnych przygotowań czynionych na przyjęcie cesarzowej. — *Constitutionnel* upatruje powod, podający jeszcze bardziej w wątpliwość podróż cesarzowej, w drażliwym charakterze, jaki przybrały nieporozumienia pomiędzy Portą a wice-królem Egiptu, po wezwaniu jakie świeżo do tego ostatniego wydane zostało. Dzienniki francuzkie szczególniej, uważają tę wiadomość za nader ważną, gdyż wice-król nie podda się nigdy warunkom, tak bardzo naruszającym jego wszechwładztwo. Zresztą dzienniki niektóre powątpiewają jeszcze o autentyczności tej wiadomości. (*Nordd. A. Z.*)

* (Jenerał Prim). Wiadomo, że marszałek Prim znajduje się od dwóch dni w Vichy; mówią, że do tego miasta przybędzie wkrótce inny dyplomata hiszpański, minister Silvela. (*La Fr.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Powstanie w Bośnji). List przesłany z Wiednia do dziennika *Italie*, podaje niektóre wskazówki o mniemanem powstaniu w Bośnji, o którem przed kilku dniami obiegała pogłoska, ale której natychmiast zaprzeczono. Główne bogactwo tej prowincji zasadza się niegdyś na ogromnych lasach dębowych. Ale paszowie a nawet prości kajmakani bez skrupułu wyrąbywali te lasy, zkąd Francja sprowadza prawie wszystkie klepki dla beczarzy. Tym sposobem Bośnja doszła powoli do tego, że mianowicie w okręgu Sarajewo i wzdłuż Sawy, które w półroczne wylewy ochraniają lasy, posiada tylko przeszło trzydzieści wiorst kwadratowych lasu dębowego. Otóż w ostatnich czasach rząd turecki wydał rozkaz zajęcia tego lasu na budowę kolei żelaznych. Na tę wiadomość bośniacy zbuntowali się; starzy turcy, którzy z bólem serca przewidują następstwa kolei żelaznych, połączyli się do wspólnego dzieła z przeciwnikami politycznemi pomienionych dróg; jedni i drudzy wmawiają w lud, że klimat Bośnji, już i tak na szkodę odmieniony z powodu braku lasów, zagraża chorobami epidemicznemi. Tymczasem ruch słowiańsko-rumuński, uorganizowany w Krajowie, w Wołoszczyznie, za staraniem republikanów węgierskich i innych przygotowywał do wybuchu, podniecony proklamacją Łuki Wukałowicza. W skutek tych okoliczności, objawiła się pewne wzburzenie, ale jak korespondent *Italie* dodaje, daleko jeszcze do ogólnego powstania, i jeżeli Safvet-pasza, który jest człowiekiem rozsądnym i dosyć bogatym, ażeby utrzymać się na stopie bezinteresowności, zapewni, że lasy będą szanowane, i że żaden podatek ani też danina, nie będzie wymaganą od mieszkańców dla budowy dróg żelaznych, cały ten płomień sam przez się zagaśnie. Z drugiej strony znów spełznięcie na niczem przedsiębierstwa kolei żelaznych w Rumelji, odejmuje tej agitacji jedną z głównych jej przyczyn. (*Nord*).

Ameryka.

* (Przeniesienie siedziby rządu). Prasa północno-amerykanska zajmuje się w obecnej chwili dość żywo kwestją przeniesienia siedziby rządu związkowego. Punkt, na którym Washington został zbudowany, był wybrany przed ośmdziesięciu laty, gdyż znajdował się prawie w środku ówczasowego terytorjum Stanów Zjednoczonych. Dziś, kiedy terytorjum to rozciąga się na zachód aż do oceanu Spokojnego, na północ do morza lodowatego, a na południe do Ameryki środkowej, zdaje się, że trzeba gdzieindziej szukać punktu środkowego. Rzeczywiście wynaleziono już miejsce gdzie ma być zbudowana przyszła stolica, a mianowicie na brzegach Missisipi, w pobliżu St.-Louis.—Inni głosują za tem, aby rząd przeniesiony został do samego St. Louis. W Ameryce południowej rzeczpospolita argentyńska dała już przykład podobnego przeniesienia stolicy, gdyż z powodów podobnych, wyżej przytoczonych dla Ameryki północnej, na zasadzie uchwały powziętej w początku przeszłego miesiąca, przeniosła siedlisko rządu centralnego równie jak i ciał prawodawczych, z Buenos-Ayres do Rosario. (*Nordd. A. Z.*)

Kronika Sądowa.

Sprzedaż dwom jednej i tej samej rzeczy.

Smutnego w wiejskim gospodarstwie stanu jest oznaką, jeżeli ziemianin zboże na pniu sprzedawać musi, lecz smutniejszym nierównie jest objawem, jeżeli tenże ziemianin jedno i to samo zboże, z nadużyciem dobrej wiary, dwóm osobom prawie równocześnie zbywa w widokach nieprawej korzyści. W wypadku tej natury, jaki opisać zamierzamy, nie będziem dotykać odpowiedzialności karnej, jako przez sądy poprawcze jeszcze niewyrzeczonej, lecz z powodu sprawy cywilnej jaka o podstępną sprzedaż dwom jednej rzeczy przez wszystkie trzy instancje niedawno przeprowadzoną była, zamierzamy podać dla przestrogi treść zdarzenia i zasady obowiązującego prawa, na których zapadły ugruntowane wyroki.

Bracia NN. dzierżawcy dóbr w powiecie krasnystawskim, za kontraktem urzędowym z daty 16 (28) czerwca r. 1867 sprzedali Fiszlowi G. 250 korcy pszenicy i żyta, a nadto sprzedali mu jeszcze wszystką pszenicę, jakaby pozostała po potrąceniu powyższej ilości oraz na przyszły zasiew i na potrzeby dworu. Z odebrania umówionego szacunku bracia NN. kupującego pokwitowali.

Następnie jeden z braci za umowę prywatną z daty 24 października tegoż roku, sprzedał 300 korcy pszenicy z tychże samych dóbr Szlamie F. za sumę rsr. 2,062 kop. 50.

Po takiej podwójnej sprzedaży jednego i tego samego przedmiotu dwóm różnym kupującym osobom, zaszły następujące czyny: najprzód na żądanie wierzyciela T. wszelkie ruchomości i zbiory braci NN. zajęte zostały sądownie przez komornika na pokrycie sumy 1,575 rsr.; następnie też same przedmioty powtórnie zajęte zostały na rzecz Fiszla G. pierwszego nabywcy pszenicy. Mimo tych zajęć jeden z braci wydał 70 korcy pszenicy na 14 furmanek dla Szlamy F. późniejszego nabywcy, lecz w drodze pod Lublinem dnia następnego, pszenica ta na żądanie Fiszla G. została zajętą i tam czasowie oddaną pod dozór Karola S.

W skutku tego Szlama F. wystąpił z powództwem o wyłączenie tych 70 korcy z pod zajęcia, o zobowiązanie dozorcy do wydania mu takowych pod przymusem osobistym, a Fiszla G. pod rygorem zapłacenia 630 rsr., obok pozostawienia mu możności poszukiwania poniesionych szkód i strat.

Trybunał lubelski wyrokiem z dnia 21 marca r. z. zawieszając stanowcze w sprawie zawyrokowanie,

przedewszystkiem Szlamie F. naznaczył przysięgę z urzędu na dowód, że zabierając na czternaście furmanek 70 korcy pszenicy, w sporze będącej, nie wiedział, aby pszenica ta była podówczas pod zajęciem na rzecz Fiszla G.

Sąd apelacyjny wyrokiem zaocznym wyrzeczenie to potwierdził, lecz na skutek opozycji Fiszla G., powództwo Szlamy F. oddalił.

Szlama F. późniejszy nabywca, w skardze zaniesionej do rządzącego senatu, żądał utrzymania wyroku trybunału i zaocznego wyroku sądu apelacyjnego.

Powództwo Szlamy F. i skarga jego, wedle wniosków prawnych pomocnika naczelnego prokuratora, p. Nowakowskiego, opiera się na art. 1141 K. C. F. według którego, z dwóch kupujących jednę i tę samą rzecz, ten ma pierwszeństwo, bez względu na datę nabycia, kto wszedł w istotne posiadanie kupionego przedmiotu, byleby posiadanie było dobrej wiary.

Gdyby zatem spór ograniczał się do tego jedynie, iż jeden z braci po sprzedaniu całego zbioru pszenicy Fiszlowi G., następnie pewną jej część po raz drugi sprzedał Szlamie F. i temuż wydał, w takim razie niewątpliwie Szlama F., chociaż ma za sobą kontrakt prywatny późniejszy od kontraktu urzędowego Fiszla G., miałby przed nim pierwszeństwo i powinienby być utrzymanym przy nabyciu pszenicy.

W tej wszakże sprawie, kroki proceduralne jakie miały miejsce, zmieniają położenie rzeczy i zastósowanie art 1141 K. C. F., jak to, zdaniem prokuratora, sąd apelacyjny przy ocznej rozprawie zasadnie uważał, czynią niemożliwem.

Fiszel G., przed wydaniem pszenicy Szlamie F., w poszukiwaniu swojej należności dopełnił zajęcia, wkrótce po zajęciu na rzecz wierzyciela T. dokonanem, wydanie więc zajętej już dwukrotnie pszenicy Szlamie F., było czynem przestępnym, było usunieciem zajętych przedmiotów z pod dozoru, za co przedewszystkiem w myśl art. 600 i 603 K. P. S. byłby odpowiedzialnym sprzedający i ustanowiony dozorca, a pierwszy nawet na drodze karnej. Wierzyciele sprzedającego których własnością, skutkiem zajęcia, stały się zajęte przedmioty, stósownie do art. 826 K. P. S. mieli prawo poszukiwać przedmiotów usuniętych z pod zajęcia. Szlama F. na wydanej mu pszenicy nie miał żadnego przywileju przed innymi wierzycielami, a jakkolwiek zajęcie dopełnione przez Fiszla G. nie przenosi bynajmniej na niego wyłącznej własności zajętej pszenicy, — wrócić ona jednak winna do ogólnej masy stanowiącej przedmiot satysfakcji dla wszystkich wierzycieli, którzy w drodze prawem wskazanej z zebranego ztąd funduszu w całości lub stosunkowo byliby zaspokojeni. Zasądzenie powództwa Szlamy F. byłoby nadaniem mu przywileju z uszczerbkiem praw innych wierzycieli, którzy wcześniej postarali się o zabezpieczenie swej należności, przez zajęcie przedmiotu potajemnie w części wydanego.

Z tych tedy powodów, prokurator wnosił o oddalenie skargi Szlamy F. to jest drugiego nabywcy.

Senat rządzący jednak wniosków powyższych nie podzielił, a zważywszy:

że według art. 1141 K. C. F., że jeżeli rzecz którą kto zobowiązał się równocześnie dać lub wydać dwom osobom, jest czysto ruchomą, — ta z dwóch osób, która rzecz tę objęła w rzeczywiste posiadanie ma pierwszeństwo i staje się jej właścicielką, chociażby data jej tytułu była późniejszą, byleby jednak posiadanie było w dobrej wierze;

że w sporze o pierwszeństwo nabytej od braci NN. pszenicy pomiędzy Fiszlem G., a Szlamą F., ten drugi chociaż późniejszy nabywca, ma za sobą niewątpliwe objęcie w posiadanie, którego najlepszym dowodem jest protokuł dopełnionego zajęcia wspomnionej pszenicy, którą Szlama F. już na swych furmankach transportował;

że tego prawnego stanowiska nie zmienia okoliczność, że prawa Fiszla G. do pszenicy, o którą spór, opierały się na wcześniejszym akcie urzędowym i dopełnionych z mocy takowego zajęciach; prawo bowiem ustalając w art. 1,141 K. C. zasady, na mocy których ma być przyznawane pierwszeństwo do własności rzeczy ruchomej równoczesnemu wydaniu dwóm osobom ulegającej, wcale nie rozróżnia tytułów, na mocy których toż wydanie nastąpić miało, a w każdym razie Fiszel G. sam sobie winę przypisać musi, iż stawszy się przed Szlamą F. nabywcą zboża nie postarał się o wydanie takowego; zważywszy wreszcie:

że w takiem położeniu, gdy przeciw Szlamie F. późniejszemu nabywcy i ostatniemu rzeczywistemu posiadaczowi pszenicy, o którą spór, nie są wykazywane żadne okoliczności złą jego wiarą cechujące, mianowicie aby skarżący wiedział o prawach Fiszla G. do tejże pszenicy i istniejącem zajęciu; bracia zaś NN. byli podobni do posiadania na sprzedaż kilkudziesięciu korcy zboża, prawnie przeto i artykułowi 1,141 i 1,367 K. C. odpowiednio postąpił trybunał, uczyniwszy zawisłem rozsądzenie sporu, jedynie od wykonania przez Szlamę F. przysięgi.

Z tych przeto powodów senat rządzący na publicznej audjencji w dniu 9 sierpnia n. s. r. b. skargę Szlamy F., nabywcy daty późniejszej, znajdując uzasadnioną, wyrok sądu apelacyjnego z dnia 5 (17) lipca 1868 r. uchylił, a zaoczny wyrok tegoż sądu z dnia 25 maja (6 czerwca) i trybunału cywilnego w Lublinie z dnia 9 (21) marca t. r. w swej mocy zachował.

Wygrywającego Szlamę F. bronił mecenas Radgowski, zaś Fiszla G. mecenas Edward Grabowski.

ф.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 22 Sierpnia (3 Września).

Kalendarz.

W sobotę 23 sierpnia (4 września), — św. Rozalji panormitańskiej panny. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 16; zach. o godz. 6 min. 43.

W niedzielę 24 sierpnia (5 września), — śśw. Joachima ojca Marji i Justyny p. — Słońce wsch. o godz. 5 min. 18; zach. o godz. 6 min. 38.

Stan pogody.

Dziś z rana $+ 6.^{0}6$ R.

Wczoraj.	o g 6 z raua.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	750.6	745.6
Termometr Reaumura	$+7.^{0}0$	$+8.^{0}8$
Stan nieba	pochmarny	pochm. deszcz

Największe ciepło $+ 11,^{0}3$ R. Najmniejsze ciepło $+ 4,^{0}8$ R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 11.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w piątek, komedja w 4-ch aktach, **Helena de la Seigliere**. — Osoby: Margrabia de la Seiglière—p. *Żółkowski;* Helena jego córka — pani *Palińska;* Baronowa de Vaubert — pani *Niewiarowska;* Raul, syn baronowej — p. *Kwieciński;* Detournelle adwokat—p. *Królikowski*; Bernard—p. *Stolpe;* Stefan, kamerdyner margrabiego—p. *Dąbrowski*. — (Po cenach teatru rozmaitości).— *Jutro*, w sobotę, komedja **Żony, które za nos wodzą mężów** —(po cenach teatru rozmaitości). — *Wczoraj*, we czwartek, dawano ustęp z opery **Norma**; balet **Modniarki** czyli **Karnawał paryzki**, było osób 392.

DOLINA SZWAJCARSKA. —*Dziś i codziennie*, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko - pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, **Koncerta symfoniczne**. — *Jutro*, w sobotę: — I. Faust-uwertura, Wagnera; Adagio z kwintetu G-moll, Mozarta; Grosser-Fackeltanz Es-dur, Meyerbeera; Introdukcja, Schlummerlied, Liebesliedchen i Festspiel der Geister z Szekspira „Burzy”, Tauberta (po raz 1-szy).— II. Dziewiąta symfonja (pierwsze trzy działy) Beethovena: a) Allegro ma non tropo, un poco maestoso, b) Adagio molto e cantabile, c) Scherzo.— III. Uwertura z opery „Jesonda”, Spohra; „Nad pięknym modrym Dunajem”, walc Straussa; a) „Der Dichter spricht”, ze scen dziecinnych, Schumana; b) Akt wstępny (Gavotte) z op. „Mignon”, Thomasa; Die Galante, polka-mazurka, Straussa. — Początek o godzinie 6-ej. — Cena wejścia kop. 30.-- *Wczoraj*, było osób 125.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ALKAZAR (ulica Królewska). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienie trupy niemieckich artystów,** pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$. — *Wczoraj*, było osób 367.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — *codziennie*, w restauracji Bremera w domu przechodnim Rezlera przy ulicy Senatorskiej.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskiemi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — *W sobotę*, w niedziele i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie, wspaniałe fajerwerki i ognie bengalskie. — Początek o godzinie 5-ej po południu. — Wejście w dni świąteczne od osoby kop 15. — Dzieci do lat 10-u bezpłatnie; starsze kop. 5.

* Przyjechał do Warszawy: szambelan radca stanu *Muchanow*, z zagranicy.

* Dnia 21 (2) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 54, wyzdrowiało 53, umarło 8, pozostało 1482 (mężczyzn 724, kobiet 758), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 151, kobiet 154.

* Dnia 21 (2) b. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan:* płci męzkiej 9, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 4, razem 25;—**zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* 6; *starozakonnych* —; — **umarło**: *chrześcjan:* płci męzkiej 8, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci męzkiej 5, płci żeńskiej 3, razem 23.

Ceny Targowe.

dnia 21 Sierpnia (2 Września) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	12	24	6	15	7	65
Żyto	7	28	4	35	4	55
Jęczmień	6	88	3	45	3	$67\frac{1}{2}$
Owies	4	—	2	25	2	50
Rzepik letni	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	44	—	75	--	90

Pud siana od kop. 25 — 30. Pud słomy od kop. 20 — $22\frac{1}{2}$.

Dowozy: Pszenicy 457; Żyta 206; Jęczmienia 114; Owsa 229 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	6	50
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	3	$47\frac{1}{2}$
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal	—			
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	-	86	-
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	-	—	-
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	112	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	56	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—	—	35	-
„ „ „ bez kuponu	—	—	28	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	93	22	92	82
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	93	22	92	82
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego	100	50	100	25
Listy likwidacyjne za rs. 100*) *Losowanie*	—	-	—	—
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	42	—	-	
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	88	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—	—	
Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100	90	25	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	102	—	101	50
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	100	17
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	174	—	—	-
„ „ „ z 1866 rs. 100	174	—	173	—
5% Listy Zastaw. Rosji	103	—	102	33
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	-	—	160	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę	72	75	72	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	-	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	74	—	—	-
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	-	—	—	-
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	120	—	118	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej	-	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	103	—	—	—

WEXLE.			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	116	$77\frac{1}{2}$	116	$62\frac{1}{2}$
„	„ „	k. t.	—	—	116	55
Wrocław	„ „	2 m.	-	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	-	—	—	-
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	-
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	$2\frac{1}{2}$	—	-
Paryż	300 Frank.	2 m.	96	15	95	85
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97	20	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	-
„	„ „	k. t.	—	—	100	-
Moskwa	„ „	1 m.	-	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	-	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs.—k. $77\frac{7}{9}$.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. $2\frac{2}{9}$.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE.
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 6171. Komisja Rządowa Sprawiedliwości.

Podaje do wiadomości osób interesownych, iż otrzymany w drodze urzędowej dowód przekonywający o śmierci mającego pochodzić z Warszawy, Wojciecha Gutowskiego zmarłego d. 3 Listopada 1867 r. w szpitalu wojskowym w mieście Irkucku na Syberji, przesłany został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, dla nadania mu odpowiedniego art. 94 K. C. skutku prawnego.

Warszawa d. 14 (26) Sierpnia 1869 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
2—3 Naczelnik Wydziału, Puchalski

N. D. *6352. Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Примѣняясь къ 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызывается къ возврату на родину бѣжавшая изъ мѣста своего жительства, безъ дозволенія подлежащихъ властей жена б. аптекаря г. Щекоцины Флорентина Гурская съ дочерью Леонтиною, которая по имѣющимся свѣдѣніямъ находится нынѣ за границею, съ тѣмъ чтобы въ продолженіи шести недѣль со дня настоящаго вызова явилась въ ближайшее полицейское правленіе Царства, въ противномъ случаѣ согласно 340 и 341 ст. уложенія о наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ приговорена будетъ къ безвозвратному изгнанію.

Г. Кѣльцы, 19 Августа 1869 года.
1—3 Совѣтникъ, (......).

N. D. *6017. Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Житель Сѣдлецкой Губерніи, гор. Лысобыки Яковъ Гонсекъ, отъ роду 25 лѣтъ, въ 1865 г. удалился за границу, и по имѣющимся свѣдѣніямъ проживаетъ въ Австрійской Имперіи.

Вслѣдствіе сего а также на основаніи 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., Губернское Правленіе вызываетъ симъ его Гонску, явиться въ здѣшній край въ продолженіи шести недѣль со дня опубликованія настоящаго объявленія и о прибытіи своемъ заявить ближайшей полицейской власти, въ противномъ случаѣ съ нимъ поступлено будетъ на основаніи выше приведеннаго закона.

Г. Сѣдлецъ, 8 Августа 1869 года.
3—3 Совѣтникъ, (......).

N. D. 5341. Sąd Kryminalny w Kielcach.

W zastosowaniu się do Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i Postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa Kazimierza Hempel mieszkańca wsi Janowice Bagniste gminy Jakobowice powiatu Opatowskiego, bez pozwolenia Rządu samowolnie za granicę kraju wyszłego ostatnio w Rzymie przebywającego, aby w ciągu miesięcy sześciu od daty zamieszczenia po raz trzeci niniejszego wezwania w Dzienniku Warszawskim, do Królestwa Polskiego powrócił, i czy to osobiście czy też przez władzę Policyjną o powrocie swym Sąd Kryminalny zawiadomił, lub też w tym przeciągu czasu usprawiedliwienie powodów niepowrócenia dotychczas do kraju na pierwotne władz tutejszych przez pisma publiczne wezwanie, Sądowi Kryminalnemu nadesłał, gdyż w razie nie uczynienia zadosyć niniejszemu wezwaniu ściągnie na siebie skutki art. 340 i 341 K. G. i P. zagrożone to jest skazany zostanie na pozbawienie wszelkich praw i bezpowrotne z obrębu Państwa wygnanie a wrazie samowolnego następnie powrotu do kraju po dojściu do prawomocności zapaść mającego wyroku zostanie zesłany na osiedlenie w Syberji.

Kielce dnia 9 (21) Lipca 1869 r.
za Prezesa Sędzia, Żóchowski.
2—3 Podpisarz, Domański.

OTWARCIE SPADKÓW.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5190.

Proboszczowi Tumskiemu Zygmuntowi Cieleckiego dnia 2 Listopada 1852 r. w Poznaniu zmarłemu należy się z dóbr Promna i Jagodna względnie po subhastacji tychże w celu podziału z ceny kupna część, która włącznie z dochodami 40,000 talarów wynosi i w depozycie Królewskiego Sądu Powiatowego w Środzie się znajduje, o które jednakowoż z sukcesorami po mieczniku Walerjanie Piwnickim proces się toczy.

Jako pretendenci do spadku po proboszczu tumskim Zygmuncie Cieleckim dotychczas wystąpiły następujące osoby:

1. Pani Franciszka z Dzierzgowskich Bajerska w Gnieźnie.
2. Pani Marjanna Ziółkowska w Częstochowie.
3. Niezamężna Marjanna Dzierzgowska w Łechlinie.
4. Pani Barbara z Wejssellów Paprocka w Warszawie.
5. Paulina i Henryk małżonkowie Paproccy w Warszawie.
6. Klemens Paprocki pod Lublinem.
7. Adam Paprocki pod Lublinem.
8. Wdowa Józefa Paprocka.
9. Wdowa Julja Englert z Paprockich.

Ad 5, 8 i 9 w Warszawie, w domu Jasińskiego przy ulicy Nowy-Świat, Nr. 1262 zamieszkali.

10. Kaźmierz Paprocki, dawniej w 4-ym pułku wojsk polskich linjowych.
11. Antonina Paprocka w Warszawie.
12. Antoni Dunin, referendarjusz w Warszawie.
13. Józef Krąkowski, kapitan Kadetów w Kaliszu.
14 Walenty Krąkowski, Kapitan w Łęczycach.
15. Józefa Krąkowska, u brata ad 13 zamieszkała.
16. Nepomucen Kurnatowski.
17. Rozalja Dunin, zamężna Jeżewska.
18. Magdalena Dunin, zamężna Napierałowicz w Lechlinie pod Skokami.
19. Emilja Lasocka z Duninów w Dzierzbie pod Stawiskami pod Warszawą.
20. Jadwiga z Duninów owdowiała Kiścielniska w Warszawie.
21. Zofja z Duninów, zamężna Lasocka w Warszawie przy ulicy Widok pod N-rem 1574L.
22. Łucjan Jurkiewicz w Polsce.
23. Ignacy Kamiński w Zajączkowie pod Szamotułami.
24. Stanisław Grabski w Kunowie pod Dusznikami.
25. Antoni Bolesław Wierzewski w Stęszewku pod Pobiedziskami.
26. Antoni Grabski, w Rusiborzu pod Środą.
27. Antoni Cielecki.
28. Tadeusz Cielecki.
29. Jan Cielecki.
30. Józef Cielecki.
31. Zofja z Święczkowskich owdowiała Cielecka.
32. Klementyna 'Suchodolska z Cieleckich.
33. Królewska pruska rejencja w Poznaniu, jako zastępczyni fiskusa dominialnego.
34. Teodora Węgierska w Szamotułach.
35. Antonina Szółdrska w Popowie niemieckiem pod Smiglem.
36. Kazimiera Tarnowska i ojciec jej Tarnowski w Kliszkowie pod Sieradzem w Polsce.
37. Anna Kalkstein w Blotnicy pod Przymentem.
38. Adam Józef Węgierski w Wrzącach pod Sieradzem.
39. Michalina Kierska w Gązawach pod Szamotułami.
40 Emma Kosińska w Poznaniu.

Wzywa się teraz wszystkich tych, którzy bliższe albo równie bliskie pretensje sukcesyjne do spadku mieć mniemają, aby pretensje swoje aż do terminu na dzień 12 Maja 1870 r. przed południem o godzinie 10-ej przed panem Sędzią Powiatowym Orłowiuszem wyznaczonego zameldowali, w razie przeciwnym po upływie tegoż terminu atest legitymacyjny wystawionym będzie.

Poznań dnia 4 Czerwca 1869 roku.
Królewsko-Pruski Sąd Powiatowy
Wydział II.

N. D. *6361. Pisarz Sądu Pokoju w Grójcach.*

Z powodu nastąpionej śmierci: Szyi Nusbaum właściciela domu pod Nr. 52 lit. A, w mieście Górze powiecie Górno-Kalwaryjskim położonego, toczy się postępowanie spadkowe do uregulowania którego wyznacza się termin w Kancelarji tegoż Pisarza na dzień 25 Lutego (9 Marca) 1870r oku.

Grójce d. 19 (31) Sierpnia 1869 r.
Józef Borowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6107. Dyrekcja Rządowa Teatrów Warszawskich.

Podaje do powszechnej wiadomości, że z powodu nie dojścia do skutku dwóch poprzednich licytacji ogłoszoną zostaje trzecia głośna (in plus) licytacja na wynajęcie lokalu w zabudowaniach Teatrów Warszawskich pod Nr. 1 i 4 składającego się ze sklepu z izbą na parterze i dwóch izb w antresoli.

Licytacja odbywać się będzie w d. 4 (16) Września r. b. w biórze Dyrekcji Teatrów w gmachu Teatrów pomieszczonem, o godzinie 12 w południe i rozpocznie się od ceny dzierżawnej rs. 304 rocznie.

Termin trwania kontraktu najmu oznacza się od dnia 19 Września (1 Października) 1869 r. do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1872 r.

Gdyby jednak przed upływem tego terminu, okazała się potrzeba zająć rzeczone pomieszkanie na użytek Teatrów, w takim razie Dyrekcji Teatrów służyć będzie prawo wymówić takowe w każdym czasie, za poprzedniem na miesiąc naprzód zawiadomieniem o tem lokatora, który obowiązany będzie wyprowadzić się bez roszczenia jakichkolwiek z tego tytułu pretensji.

Przystępujący do licytacji powinien złożyć kwit Banku Polskiego na deponowane w nim vadium w gotowiznie, wyrównywające $^1/_4$ ceny lokalu do niniejszej licytacji podanej, to jest w kwocie rs. 76.

W lokalu przedmiotem niniejszej licytacji będącym nie mogą być założone: cukiernja, kawiarnia, restauracja, szynk piwa i wódek, składy wyrobów chemicznych i innych materjałów łatwo palnych jak niemniej zakłady utrzymujące warsztaty.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w biórze Dyrekcji Teatrów każdodziennie od godziny 10 z rana do 1 z południa, wyjąwszy dni świątecznych i niedzielnych.

Warszawa d. 12 (24) Sierpnia 1869 r.
p. o. Prezesa,
Radca Kolegjalny, Bojanowski.
Sekretarz Dyrekcji, Goślicki.

N. D. 6258. Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Łazarza.

Podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 28 Sierpnia (9 Września) 1869 r. o godzinie 5-ej z południa, odbędzie się w Kancelarji Szpitala Ś-go Łazarza przy ulicy Książęcej przez opieczętowane deklaracje a po otworzeniu takowych głośna in plus między konkurentami licytacja na trzyletnie wydzierżawienie od 1 (13) Października r. b. do 1 (13) Października 1872 r. dwóch piwnic murowanych dotąd na skład piwa bawarskiego zajmowanych, od sumy rocznej dzierżawy rs. 350 rozpoczynająca się.

Ktoby przeto pragnął konkurować o wspomnioną dzierżawę, może codziennie wyjąwszy niedziele i święta od 8 do 11 rano i od 3 do 5-ej z południa, odczytać warunki licytacyjne w Kancelarji Szpitalnej i złożyć na ręce Nadzorcy vadium w kwocie rs. 150.

Warszawa dnia 16 (28) Sierpnia 1869 r.
Opiekun Prezydujący,
2—3 Radca Stanu, Ferd. Werner.

N. D. *6311. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10, Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: trzy szafy jesionowe rozbierane, kredens jesionowy, w d. 25 Sierpnia (6 Września) 1869 roku, o godzinie 11 z rana na targu publicznym Sułkowskie zwanym, przez licytację z gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną.

Warszawa d. 14 (26) Sierpnia 1869 r.
1—2 Sosonko.

N. D. 6343. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcją należności skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: meble machoniowe, jesionowe, brązy, zegary, lustra i naczynia srebrne, w d. 5 (17) Września 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod N. 2260 przy ulicy Nalewki przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 19 (31) Sierpnia 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 6363. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: kanapa, 2 fotele i 6 krzeseł machoniowe, w dniu 29 Sierpnia (10 Września) 1869 roku o godzinie 1 w południe w domu pod № 1819 przy ulicy Franciszkańskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Sierpnia 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 6364. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: dwie szafy i dwa łóżka jesionowe w d. 4 (16) Września 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu pod Nr. 2217*b* przy ulicy Pokornej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 19 (31) Sierpnia 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 6338. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Romany z Topolskich Józefa Gorczyczewskiego, urzędnika Rządu Gubernjalnego Warszawskiego małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża swego czyniącej, wraz z tymże w Warszawie pod Nr. 2236 lit. B. zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza Brzezińskiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 2,250 z procentem prawnym od dnia 12 Września 1865 r. i kosztów od Ignacego i Teresy z Kaszyńskich małżonków Jerzmanowskich obywateli właścicieli dódr ziemskich Mikuły lit. A i B, z przyległościami w O-gu i Powiecie Łowickim Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkanie prawne obrane mających, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 30 Marca (11 Kwietnia) 1867 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Mikuły lit. A. B. z przyległością Teresin i przynależytościami, w Gminie Lubiankowskiej, parafii Lipce, w Okręgu i Powiecie Łowickim, Gubernji Warszawskiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łowiczu położone, prawem własności do egzekwowanych dłużników Ignacego i Teresy z Skarzyńskich małżonków Jarzmanowskich należące, w posiadaniu sześcioletniej dzierżawy sukcesorów Rywana Brejtsztejn, zaczynając od dnia 1 Lipca 1866 r. stosownie do kontraktu przed Romanem Wolskim Rejentem Kancelarji Okręgu Łowickiego, w dniu 22 Września (4 Października) 1864 r. i komplanacji przed Feliksem Tulińskim. Rejentem w mieście Brzezinie Okręgu Brzezińskim, w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) 1865 roku zdziałanych, za cenę roczną rsr. 600 zostające poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej rozległości około włók 12, mórg 12, prętów 100, grunta dworskie oprócz uwłaszczonych włościan i kolonistów obejmujące.

Na gruncie powyższych dóbr, są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa z wystawką, częścią słomą, częścią gontem kryty, komin murowany mający.
2. Stodoła z drzewa słomą krytą; w której zarazem znajduje się spichlerek.
3. Owczarnia z drzewa słomą kryta.
4. Stajnie i wozownia częścią z cegły palonej, częścią z kamienia murowane słomą kryte.
5 Kurniki z drzewa słomą kryte z okapami z gont.
6. Piwnica z kamienia i cegły palonej murowana ziemią kryta.
7. Kloaka z drzewa deskami kryta
8. Studnia balami cembrowana z wałem i kołem bez łańcucha i kubła z wystawą drewnianą, gontem kryta.
9. Karczma z zajazdem z drzewa słomą kryta z kominem murowanym.
10. Dom z drzewa gontami kryty, z kominem murowanym, w którym są pomieszkania i kuźnia.
11. Ogród częścią fruktowy, częścią warzywny, w którym jest kilkanaście drzewek owocowych
12. Ogrodzenia z żerdzi.
13. Chałupa z drzewa słomą kryta z kominem murowanym, w jednej trzeciej części do uwłaszczonego, a w dwóch trzecich do dworu należąca
14. Chałupa z drzewa słomą kryta z kominem murowanym, w jednej czwartej części do uwłaseczonego, a w trzech czwartych do dworu należąca.
15. Chałupa z drzewa słomą kryta, z kominem murowanym, w połowie do dworu a w połowie do uwłaszczonego należąca.

Kolonia Teresin, posiadsna jest przez uwłaszczonych kolonistów, których jest 14 i ci posiadają grunta i zabudowania swe własne.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Kazimierza Brzezińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I, złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Józefowi Jagodzkiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łowiczu, tamże urzędującemu na ręce własne.
2. Juljanowi Jędrzejewskiemu, Wójtowi gminy Lubjanków, do której to gminy wieś Mikuły lit. A. B należy, we wsi Sopel Okręgu Łowickim zamieszkałemu i tamże urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 7 (19) Kwietnia 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyższych dóbr, d. 12 (24) Kwietnia 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 5 (17) Czerwca 1867 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Kazimierz Brzeziński Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 22 Kwietnia (4 Maja) 1867 r.
Radca Dworu Zgórski.

Następnie po odbyciu w d. 5 (17) Czerwca, 19 Czerwca (1 Lipca) i 3 (15) Lipca 1867 r. 3 ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, rzeczonych dóbr Trybunał w terminie 3-ej publikacji termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 4 (16) Września 1867 r. godzinę 10 z rana oznaczył.

W terminie tym dobra rzeczone, za sumę rsr. 6,000 przygotowawczo popierającemu sprzedaż, wierzycielowi przysądzone zostały bez oznaczenia terminu do ostatecznego przysądzenia, z powodu iż taksa nie była jeszcze sporządzoną i po usunięciu zaś tej przeszkody i wykryciu przez taksę szacunku dóbr na rsr. 9,765 po rozsądzeniu nadto sporów wyrokami Sądu Apelacyjnego z dat 11 (23) Maja i 3 (15) Lipca 1868 r. Trybunał wyrokiem z ilacji na d. 26 Lipca (7 Sierpnia) 1868 r. zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Mikuły lit. A. B. na d 6 (18) Września 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, a gdy i ten termin z powodu sporów nie odbył się, po rozsądzeniu takowych ostatecznie, wyrokiem Senatu z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r. Trybunał wyrokiem z ilacji na d. 19 (31) Sierpnia 1869 r. zapadłym termin do ostatecznego przysądzenia na d. 19 Września (1 Października) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.

W terminie tym licytacja zacznie się od sumy rsr. 6,510 jako ⅔ części taksy przez biegłych wynalezionej.

Warszawa d. 19 (31) Sierpnia 1869 r.
F. Betlej, Podpisarz.

N. D. 6360. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Anfenger handlującego w Warszawie pod Nr. 2475 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Filipa Flamm Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 489*c*. mieszkającego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr 5,000 z procentem 5% od dnia 3 (15) Sierpnia 1865 roku i kosztów od Michała i Amelji małżonków Rudnickich obywateli, właścicieli a raczej wieczystych posiadaczy kolonji Annopol zwanej, księgą domiljalną czynszową Nr. 8, a Nr 24 policyjnym oznaczonej, we wsi Aleksandrowie do dóbr ziemskich Białołęka w Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej położonych należącej, zaś w Warszawie pod Nr. 1529 zamieszkałych, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 19 (31) Października 1865 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

KOLONJA

Annopol zwana, księgą dominjalną czynszową Nr. 8, zaś Nr. 24 policyjnie oznaczona, we wsi Aleksandrowie do dóbr Białołęka należącej, w gminie Białołęka, parafji Tarchomin, w Okręgu, Powiecie i Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju O-gu i miasta Warszawy Wydziału IV położona, w wieczystem posiadaniu Michała Rudnickiego za opłatą czynszu rocznie rsr. 200 zostająca, ogólnej rozległości około włók 3 mórg 2 pr. kw. 163 miary nowopolskiej, czyli około dzies. 52 sażeni 90 miary rosyjskiej obejmująca.

Na gruncie powyższej kolonji są następujące zabudowania.

1. Dom (dwór) z drzewa parterowy z mieszkaniami w poddaszu z piwnicą pod częścią domu gontami kryty, dwa kominy murowene mający.
2. Ogród fruktowy i warzywny, w którym znajduje się drzew fruktowych około sztuk 80, szczepów około sztuk 21, akacji sztuk 7, topoli starych 2, brzozek 2, a nadto krzewy agrestu, pożyczek i róży.
3. Holendernia i spichrz z drzewa, słomą pokryta.
4. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
5. Wystawa z dachem goncianym, na słupach drewnianym wspartym.

Pomiędzy ścianami opisanych stodoły i holenderni jest sionka ze ścianami sztachetowemi.

6. Budowla z drzewa gontami kryta, mieszcząca w sobie stajnię, oborę, wozownię i mieszkanie z dwóch stancji złożone, komin murowany mająca.
7. Studnia drzewem cembrowana.
8 Podwórze sztachetami z łat otoczone.
9. Sadzawka wodą napełniona, w niektórych miejscach drzewem olszowem powysadzana.
10. Barak w ziemi drzewem dylowany, słomą poszyty, dwa kominy murowane mający.
11. Chlewek w ziemi.
12. Barak drugi w ziemi drzewem dylowany z kominem murowanym, słomą poszyty.
13. Chlewek z drzewa słomą poszyty.

W barakach pod Nr. 10 i 12 opisanemi zamieszkują lokatorzy, to jost: Jan Sułkiewicz, Wicenty Nowakowski i Andrzej Formańczyk, każdy z nich płaci komorne kwartalnie po rs. 2 k. 25.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej kolonji, znajduję się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Filipa Flamm Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 489*c*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV, w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu na ręce Piotra Cieraszkiewicza Podpisarza tegoż Sądu.
2. Anastazemu Frejssler Wójtowi gminy Białołęka, w tychże dobrach w kolonji Brzeziny w Okręgu i Gubernji Warszawskiej, Kancelarją swą i urzędowanie mającemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 21 Grudnia 1865 r. (2 Stycznia) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Białołęka, w Okręgu i Gubernji Warszawskiej położonych dnia 25 Stycznia (6 Lutego) 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w Wydziale I. o godzinie 10-tej z rana, dnia 4 (16) Kwietnia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Filip Flamm Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 5 (17) Lutego 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 5 (17) Lutego 1866 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech pubjikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w dniu 2 (14) Maja r. b. jako terminie trzeciej publikacji, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 13 (25) Czerwca 1866 r. godzinę 10 z rana. W tym terminie przygotowawczego przysądzenia kolonji Annowol w powyższem obwieszczeniu opisanej, ekstrahent subhastacji postąpi za tęż kolonję sumę rsr. 1,500, od której licytacja rozpocznie się.

Warszawa d. 4 (16) Maja 1866 r.
Radca Dworu Zgórski.

Następnie w terminie przygotowawczego przysądzenia odbytym w dniu 13 (25) Czerwca r. b., termin do ostatecznego przysądzenia kolonji Annopol na d. 26 Lip. (7 Sier.) r. b. godzinę 10 z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. wyznaczonym został, zaś licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,800. W terminie przygotowawczego przysądzenia ekstrahent subhastacji postąpił za tęż dobra rs. 1,500.

Warszawa d. 18 (30) Czerwca 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy ostatecznego przysądzania nie przyszedł do skutku, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 1 (13) Września r. b., nowy termin do ostatecznego przysądzenia kolonji Annopol na dzień 13 (25) Października 1866 r. godz. 10 z rana wyznaczył. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,800.

Warszawa d. 7)19) Września 1866 r.
Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin powyższy ostatecznego przysądzenia nie przyszedł do skutku, przeto Trybunał Cywilny w Warszawie na żądanie wylegitymowanych hypotecznie sukcesorów po niegdy Józefje Anfenger pozostałych, wyrokiem z dnia 1 (13) Sierpnia 1869 r., nowy termin do ostatecznego przsądzenia kolonji Annopol na dzień 15 (27) Września 1869 r. godz. 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I. wyznaczył. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,800.

Warszawa d 21 Sierp. (2 Wrześ.) 1869 r.
w zast. Juljan Swierczewski, Podpisarz.

N .D. 6345. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

W myśl art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Frańciszka Szczudłowskiego Obrońcy Sądowego, Antoniny z Netrebskich Węgierskiej wdowy, z własnych funduszów utrzymującej się, oraz Bernarda i Henryka Hausen handlujących, wszystkich w mieście Kaliszu zamieszkałych, a zamieszkanie prawne co do tego interesu u Patrona Trybunału Ignacego Błeszyńskiego w mieście Kaliszu mieszkającego, dla siebie obrane mających, od których tenże Patron staje i sprzedaż obecną w drodze suhhastacji popiera, w poszukiwaniu sum rs. 900 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1865 r. rs. 1350 z procentem od dnia 12 (24) Kwietnia 1866 r. i rs. 205 kop. 20 z procentem od dnia 14 (26) Kwietnia 1866 r. i kosztów procesu, protokułem Frańciszka Roweckiego Komornika przy tutejszym Trybunale z dnia 1 (13) Lipca 1868 r. zajęte zostały na przymuszone w drodze sądowej wywłaszczenie.

DOBRA ZIEMSKIE RAJSKO.

a mianowicie część lit. A., składające się z folwarku Rajsko lit. A z zabudowaniami, gruntami, łąką, inwentarzem, czynszem, propinacją w ¼ części Rajska i polowaniem; w okręgu, powiecie i gubernji Kaliskiej położone, należące do gminy Marchwacz, parafji wsi Rajska, prawem własności należące go egzekwowanego dłużnika Feliksa Modelskiego w tychże dobrach Rajsku zamieszkałego i w jego posiadaniu zostające. Graniczą od wschodu słońca z gruntami do wsi Trzęsawy należącemi, na południe z gruntami do dóbr Marchwacza, na zachód słońca z wsią Waszowem, na północ z gruntami do księdza Proboszcza i z gruntem do Lucjana Kosickiego części lit. B, należącemi. Rozległości mają około włók 5: mórg 8, miary nowopolskiej. Grunta należą do klasy II, III i IV a mianowicie gruntu ornego włók 4 morgów 24, prętów 200, pod zabudowaniami i podwórzem mórg 3, ogrodu owocowego i warzywnego morga 1, łąk mórg 4, dróg i granic mórg 5, prętów 100.

Budynki dworskie są: z drzewa budowane słomą kryte, dwór o jednym kominie, dom dla czeladzi, wystawka za domem, kloak, ogród warzywny, owocowy, stajnie, wozownia, obory, owczarnia, chlewy i dwa sklepy.

W dobrach Rajsko nie ma karczmy lecz tylko szynkują się trunki w domu do Nepomucena Wyganowskiego należącym, propinacja ta należy do 4 części czyli do 4 właścicieli i jest wydzierżawioną Hipolitowi Molke propinatorowi który opłaca rocznie dzierżawy rs. 210 a zatem na 4 część dla Modelskiego przypada rs. 52 kop. 50.

Włościanie do tej części należący na skutek Ukazu Najwyższego z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. od wszelkich obowiązków dla dworu są wolni.

Szczegółowy opis stanu tych dóbr z wykazem wysiewów, inwentarzy gruntownych i opłacanych podatków obejmuje protokół zajęcia z dnia 1 (13) Lipca 1868 r. który doręczony został w dniu 4 (16) Października 1868 r. przez Kon.tantego Wojciechowskiego woźnego przy Sądzie Pokoiu w Kaliszu Celestynowi Umińskiemu Wójtowi Gminy Marchwacz do którego wieś Rajsko należy, Feliksowi Modelskiemu właścicielowi i ustanowionemu dozorcy; a w dniu 5 (17) t. m. i r. Stanisławowi Białobrzeskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu do rąk ich własnych.

W pisanie protokułu do księgi hypotecznej nastąpiło w d. 10 (22) Maja 1869 r. do księgi zaś zaregestrowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego nastąpiło w dniu 17 (29) Maja r. b.

Warunki do licytacji w biórze Pisarza Trybunału Cywilnego w Kaliszu i u Ignacego Błeszyńskiego Patrona w Kaliszu zamieszkałego, sprzedaż tę popierającego przejrzane być mogą.

Sprzedaż zajętych dóbr odbywać się będzie na audjencji Trybnału Cywilnego w Kaliszu, pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży odbyło się w dniu 2 (14) Lipca 1869 r. o godzinie 10 z rana na audjencji publicznej Trybunału tutejszego w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Józefina w pałacu Sądowym, drugie dnia 16 (28) t. m. a trzecie w d. 30 Lipca (11 Sierpnia) t. r. i termin do temczasowego przysądzenia dóbr rzeczonych na dzień 3 (15) Września r. b. god. 10 oznaczony został.

Za dobra te ekstrachenci subhastacji podają rs. 4,000.

Kalisz d. 1 (13) Sierpnia 1869 r.
w zas. Morawski.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 6257. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Михаила Францкѣвича, лѣтъ 58, эвангелическаго вѣроисповѣданія, женатаго, семейнаго, б. економическаго пристава при Губернскомъ Управленіи, дабы для выслушанія рѣшенія Уголовнаго Суда въ Варшавѣ, прибылъ въ здѣшній Судъ въ теченіи 30 дней, въ противномъ ибо случаѣ, по закону съ нимъ поступлено будетъ.

г. Варшава дня 13 (25) Августа 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa niniejszem Michała Franckiewicza, lat 58, ewangielika, żonatego, dzietnego, b. Komisarza Ekonomicznego przy Rządzie Gubernjalnym, ażeby celem wysłuchania wyroku Sądu Kryminalnego w Warszawie, przybył do Sądu tutejszego w przeciągu dni 30, w przeciwnym bowiem razie wedle prawa z nim postąpiono będzie

Warszawa d. 13 (25) Sierpnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski

OGŁOSZENIA PRYWATNE. — ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. – Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6236. Dyrekcja Szczegołowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego. w Warszawie.

Do Sabiny Chodnikiewicz, wierzycielki: a) sumy rsr. 3,000, (dział IV Nr. 14 i dział III Nr. 6 wykazu hypotecznego). oraz b) ewikcji (dział IV Nr. 16 wykazu hypotecznego.

Zamieszkanie nie wskazane.

Na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r. Nr. 4707, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie: Jarochowo, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu i Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rub. sr. 205 kop. 33, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 12 (24) Lutego 1870 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hypotecznej Teofila Brzozowskiego, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 1,200 w gotowiźnie.

Dozwala się jednak przystępującym do licytacji, vadium oznaczone gotowizną złożyć Listami Zastawnemi lub Listami Likwidacyjnemi, z bieżącemi kuponami. lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych listów, obliczając temczasowo według ostatniego kursu giełdy Warszawskiej, wyrównywała sumie vadialnej w gotowiznie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,194.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w Biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (artykułu 25 Postanowienia b Rady Administracyjnej, z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.).

Warszawa dnia 15 (27) Sierpnia 1869 roku.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. *6237. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Do: 1. Niewylegitymowanych sukcesorów Sebestjana Strumiłło.

2. Niewylegitymowanych sukcesorów Franciszka Strumiłło.

3. Tekli z Jaworskich Stępowskiej praw nabywczyni Józefa syna Franciszka Strumiłło jako sukcesora dwóch pierwszych, z tytułu ostrzeżenia co do schedy spadkowej po ojcu ich Stanisławie Strumiłło i ich matce 1° voto Marjannie Strumiłło, 2° voto Lubowidzkiej, 3° voto Mireckiej (dział III Nr. 1 wykazu hypotecznego).

Zamieszkanie prawne obrane u Alojzego Owidzkiego Adwokata, z powodu śmierci którego doręczono przez bióro Prokuratora Królewskiego przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Na zasadzie art 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 28 Lutego (12 Marca) 1869 r. Nr. 4908, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Ostrołęka część lit. A. po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Ostrołęka część lit. A, i folwarku Wymysłów, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, położone w Ogu Rawskim Powiecie Łowickim, Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 68 kop. 15, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 17 Lutego (1 Marca) 1870 r. poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji Hypotecznej Stanisława Jasińskiego, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem, lub innym, któryby go zastępował.

Vadium oznaczone jest do licytacji w sumie rs. 450, w gotowiźnie.

Dozwala się jednak przystępującym do licytacji, vadium oznaczone gotowizną, złożyć Listami Zastawnemi, lub Listami Likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych Listów, obliczając temczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadjalnej w gotowiźnie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,258 kop. 12½.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 Postanowienia byłej Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.).

Warszawa dnia 15 (27) Sierpnia 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza, Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 6238. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie*

Do Pawła Ignacego Modlińskiego wierzyciela: a) sumy rsr. 1,950 (przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 91 księgi wieczystej; b) sumy rs. 3.120 i 3,680 (przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 91 księgi wieczystej); oraz c) sumy złp. 27,000 (dział IV Nr. 24 wykazu hypotecznego)

Zamieszkanie nie wskazane.

Na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku, i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 28 Lutego (12 Marca) 1869 roku Nr. 4907, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Ostrołęka lit. B, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Brzezińskim, Powiecie Łowickim, Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rsr. 148 kop. 83, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytacją publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 17 Lutego (1 Marca) 1870 r., poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji hypotecznej Kulikowskiego Franciszka, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 700 w gotowiznie.

Dozwala się jednak przystępującym do licytacji vadium oznaczone gotowizną, złożyć Listami Zastawnemi lub Listami Likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami. lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych Listów, obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadjalnej w gotowiźnie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,792 kop. 50.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r).

Warszawa, dnia 15 (27) Sierpnia 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. *6239. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Do Berty Fechner, wierzycielki sumy złp 18,000 (dział IV N-mer 19 wykazu hypotecznego).

Zamieszkanie nie wskazane.

Na zasadzie art. 7-go postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 28 Lutego (12 Marca) 1869 roku Nr. 4714, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Rogów, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, według wykazu hypotecznego składające się z dóbr Rogów i kolonji Marjanów, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu i Powiecie Brzezińkim, Gubernji Petrokowskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rs. 334 kop. 80, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 25 Lutego (9 Marca) 1870 roku, poczynając od godziny 10 z rana, w Kancelarji Hypotecznej Kretkowskiego Włodzimierza. Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 2,150 w gotowiźnie.

Dozwala się jednak przystępującym do licytacji, vadium oznaczone gotowizną, złożyć listami Zastawnemi lub Listami Likwizacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych Listów, obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej, wyrównywała sumie vadjalnej w gotowiźnie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9,295.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży, dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 postanowienia byłej Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Warszawa dnia 15 (27) Sierpnia 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 6240. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Do Rozalji Bracławskiej panny pełnoletniej, wierzycielki: a) sumy złp. 25,000 (dział IV Nr. 8 wykazu hypotecznego), i b) sumy rs. 488 kop. 50 (zastrzeżenie z wniosku Nr. 27 księgi wieczystej).

Zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z d. 28 Lutego (12 Marca) 1868 r. Nr. 4737, uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Gnoyna, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, położone w Okręgu Błońskim, Powiecie Grodziskim, Gubernji Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rsr. 79 k. 5, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 28 Lutego (12 Marca 1870 roku, poczynając od godziny 10-tej z rana, w Kancelarji Hypotecznej Zbikowskiego Józefa, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie, przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 500, w gotowiźnie.

Dozwala się jednak przystępującym do licytacji, vadium oznaczone gotowizną, złożyć listami zastawnemi lub Listami Likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych Listów, obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadjalnej w gotowiźnie oznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 2,142 kop. 25.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczytej i w biurze Dyrekcji Szczegółogej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25 postanowienia byłej Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.).

Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 6241. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Do A) 1. Ludwika Brochockiego, 2. Władysława Brochockiego, 3 Niewylegitymowanych sukcesorów Antoniego Brochockiego, 4. Pelagji z Brochockich Niemierzyckiej, 5. Niewylegitymowanych sukcesorów Julji z Brochockich Gumowskiej, na rzecz których przez zastrzeżenie z wniosku Nr. 53 księgi wieczystej podanem jest przepisanie tytułu współwłasności dóbr Góry.

Do B) Właścicieli dóbr Góry po ukończeniu postępowania spadkowego po Teresie Witkowskiej wylegitymować się mających z tytułu wpisu w dziale III pod Nr. 6 wykazu hypotecznego, obejmującego wzmiankę o złożeniu dla nich wynagrodzenia Likwidacyjnego do Banku Polskiego.

Zamieszkanie niewskazane.

Na zasadzie art 7 Postanowienia b. Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i Reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 28 Lutego (12 Marca) 1869 r. N. 4769, uwiadamia wszystkich interesowanych iż Dobra Ziemskie Góry, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe, z wszystkiemi tych dóbr przyległościami i przynależytościami, położone w O-gu Czerskim, P cie Grojeckim, Gub. Warszawskiej, jako zalegające w chwili zajęcia na sprzedaż w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych w sumie rs. 347 kopiejek 82, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytacją publiczną.

Sprzedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w d. 28 Lutego (12 Marca) 1870 roku, poczynając od godziny 10 z rana. w kancelarji hypotecznej Jasińskiego Stanisława, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Miodowej pod Nr 487, przed tymże Rejentem, lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rsr. 2,000, w gotowiźnie. Dozwala się jednak przystępującym do licytacji. vadium oznaczone gotowizną, złożyć Listami Zastawnemi, lub listami Likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość rzeczonych Listów, obliczając tymczasowo według ostatniego kursu Giełdy Warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiźnie naznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rub. sr. 9,363 kop. 75.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów druga i ostatnia sprzedaż od obniżonego szacunku odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi. Art. 25 Postanowienia byłej Rady Administracyjnej z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r.

Warszawa d. 15 (27) Sierpnia 1869 r.
za Prezesa, Ewaryst Mejer.
1—1 p. o. Pisarza Dyrekcji, Słowikowski.

N. D. 6351. Радомская Казенная Палата.

Такъ какъ объявленные троекратно, торги на отдачу въ содержаніе нѣкоторыхъ подуховныхъ имѣній Сандомирскаго Уѣзда, по неявкѣ желающихъ, несостоялись, то Казенная Палата, на основаніи журнальнаго постановленія своего, состоявшагося 16 (28) сего Августа, симъ объявляетъ, что 4 (16) Сентября с. г., въ Сандомирскомъ Уѣздномъ Управленіи, вновь будутъ производиться публичные торги (in plus), на отдачу въ трехъ лѣтнее арендное содержаніе съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года по тоже число 1872 г., отъ пониженныхъ на ¼ часть торговыхъ суммъ, слѣдующихъ статей:

1. Подуховнаго имѣнія Осѣкъ 450 руб. 38 коп.
2. Подуховнаго имѣнія Віонзовница 87 руб. 75 коп.
3. Подуховнаго имѣнія Лукова 172 руб. 50 коп.
4. Подуховнаго имѣнія Завихостъ 166 руб. 50 коп.
5. Подуховнаго имѣнія Климонтовъ съ фольваркомъ Борекъ-Климонтовскій 150 руб. 75 коп.
6. Подуховнаго имѣнія Св. Павла 94 р. 50 коп.
7. Подуховнаго имѣнія Мансіонарія 158 25 коп.
8. Подуховнаго имѣнія Герлямовъ 358 руб. 50 коп.
9. Помонастырскаго имѣнія Берадзь 638 руб. 25 коп.
10. Подуховнаго имѣнія Копрживница 132 руб. 75 коп.
11. Подуховнаго имѣнія Камень-Плебанскій 281 руб. 25 коп.
12. Подуховнаго имѣнія Хвалки-Псалтерія и Понитенцарія 555 руб.

Желающіе участвовать въ торгахъ этихъ должны явиться въ означенный срокъ въ Сандомирское Уѣздное Управленіе и представить предварительный залогъ равняющійся ¼ части торговой суммы.

При этомъ присовокупляется, что лице удержавшіеся на торгахъ обязано принять арендную статью въ такомъ состояніи въ какомъ она находиться въ настоящее время, съ наслѣдствіями администраціи.

Вышеозначенныя статьи можно обозрѣвать на мѣстѣ во всякое время; подробныя же кондиціи разсматривать ежедневно въ Сандомирскомъ Уѣздномъ Управленіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Радомъ, Августа 18 дня 1869 года.
Управляющій, Петровъ.
1—1 Асесоръ, Вышковскій.

N. D. 6349. *Петроковская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія, отъ 13 Мая с. г. за № 17270/8569, основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376, въ Общемъ Присутствіи Петроковской Казенной Палаты, будутъ производиться 18 (30) Сентября въ 12 часовъ дня, изустные торги на продажу казенной мельницы Гнашинъ, состоящей въ Ченстоховскомъ Уѣздѣ, отъ суммы 2,402 р. 40 к.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяется желающимъ торговаться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа, и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ, на покупку поименованной мельницы, обязаны представить залогъ въ Губернское или Окружное Казначейство, наличными деньгами, на сумму 240 р. 24 к. равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ, производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 1,201 р. 20 к. которая составляетъ половину оцѣночной суммы, покупщикъ обязанъ внести въ Петроковское Губернское Казначейство, непозже 30 дней, со дня извѣщенія объ утвержденія торговъ, наличными деньгами, въ счетъ которыхъ дозволяется ему уплатить 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за истекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы, т. е. ту, съ которой начнутся торги, по причисленіи къ ней предложенной надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной мельницы Гнашинъ, и съ этаго долга уплачивать въ Казначейство по 5% и по 2% на погашеніе капитала, впредь въ два полугодовые сроки въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этаго долга.

Прочія условія, желающіе могутъ видѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной Палаты отъ 20 Августа с. г. симъ объявляю, что обязуюсь купить казенную мельницу Гнашинъ, за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При семъ прилагаю квитанцію N. Казначейства, во взносѣ залога 240 р. 24 к. который въ случаѣ если торги неостанутся за мною, получу самъ, или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. Объявленіе писалъ въ городѣ N. мѣсяца дня 1869 года.

(имя и фамилія)

г. Петроковъ 20 Августа 1869 года.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6349. *Петроковская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія, отъ 13 Мая с. г. за № 17270/8569, основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376 въ Общемъ Присутствіи Петроковской Казенной Палаты, будутъ производиться 18 (30) Сентября, въ 12 часовъ дня изустные торги, на продажу казенной лѣсопильни Спала, состоящей въ Равскомъ Уѣздѣ, отъ суммы 4,059 р.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяется желающимъ торговаться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня, вышеозначеннаго числа, и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ, на покупку поименованной лѣсопильни, обязаны представить залогъ въ Губернское или Окружное Казначейство наличными деньгами на сумму 405 р. 90 к. равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 2,029 р. 50 к. которая составляетъ половину оцѣночной суммы, покупщикъ обязанъ внести въ Петроковское Губернское Казначейство, не позже 30 дней, со дня извѣщенія объ утвержденіи торговъ, наличными деньгами, въ счетъ которыхъ дозволяется ему уплатить 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за истекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы, т. е. ту, съ которой начнутся торги, по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной лѣсопильни Спала, и съ этаго долга уплачивать въ Казначейство по 5% и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые сроки въ Іюнѣ и въ Декабрѣ мѣсяцахъ до окончательной уплаты всего этаго долга.

Прочія условія, желающіе могутъ видѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной Палаты, отъ 21 Августа с. г. симъ объявляю, что обязуюсь купить казенную лѣсопильню Спала за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ, помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При семъ прилагаю квитанцію N. Казначейства, во взносѣ залога 405 р. 90 к. который, въ случаѣ если торги не останутся за мною получу самъ, или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. Объявленіе писалъ въ городѣ N. мѣсяца дня 1869 года.

(имя и фамилія)

г. Петроковъ 20 Августа 1869 года.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6349. *Петроковская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Упрвленія отъ 13 Мая с. г. за № 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376 въ присутствіи Петроковской Казенной Палаты, будутъ производиться 18 (30) Сентября с. г. въ 12 часовъ дня, изустные торги на продажу казенной мельницы въ селеніи Ководжа, состоящей въ Ченстоховскомъ Уѣздѣ, отъ суммы 2,061 руб.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа, и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованной мельницы, обязаны представить залогъ въ Губернское или Окружное Казначейство наличными деньгами на сумму 206 руб. 10 коп., равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 1,030 р. 50 к. которая составляетъ половину оцѣночной суммы покупщикъ обязанъ внести въ Петроковское Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія объ утвержденіи торговъ, наличными деньгами, въ счетъ которыхъ дозволяется уплатить 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за истекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной мельницы Каводжа и съ этого долга уплачивать въ казначейство по 5% и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые срока въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочія условія желающіе могутъ видѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной Палаты отъ 20 Августа с. г, симъ объявляю, что обязуюсь купить казенную мельницу Каводжа за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При семъ прилагаю квитанцію N. казначейства во взносѣ залога 206 р. 10 к., который въ случаѣ если торги неустанутся за мною, получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. Объявленіе писалъ въ городѣ N., мѣсяца . . . . . дня 1869 года, (имя и фамилія).

Г. Петроковъ, 20 Августа 1869 года.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6349. *Петроковская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая сего года за № 17270/8569 оснoванному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376 въ присутствіи Петроковской Казенной Палаты будутъ производиться 18 (30) Сентября въ 12 часовъ дня изустные торги, на продажу Войтоства Скраница, состоящаго въ Ченстоховскомъ Уѣздѣ, отъ суммы 1,178 руб. 10 коп.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня вышеозначеннаго числа и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованнаго Войтоства, обязаны представить залогъ въ Губернское или Окружное Казначейство наличными деньгами на сумму 117 руб. 81 к. равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ, производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 589 руб. 5 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы, покупщикъ обязанъ внести въ Петроковское Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія объ утвержденіи торговъ, наличными деньгами, въ счетъ которыхъ дозволяется ему уплатить 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за истекшее время купонами; другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленнаго Войтоства Скраница и съ того долга уплачивать въ казначейство по 5% и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые сроки въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочія условія желающіе могутъ видѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной Палаты отъ 20 Августа с. г. симъ объявляю, что обязываюсь купить Войтоство Скраница, за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ, помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При семъ прилагаю квитанцію N. казначейства во взносѣ залога 117 руб. 81 к. который въ случаѣ если торги неостанутся за мною получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. Объявленіе писалъ въ городѣ N. мѣсяца . . дня 1869 года, (имя и фамилія).

Г. Петроковъ, 20 Августа 1869 года.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6349. *Петроковская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569, основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376, въ Общемъ Присутствіи Петроковской Казенной Палаты, будутъ производиться 18 (30) Сентября въ 12 часовъ дня изустные торги на продажу казенной мельницы въ сел. Бржозовица, состоящей въ Брезинскомъ Уѣздѣ отъ суммы 1,700 р.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ торговаться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованной мельницы, обязаны представить залогъ въ Губернское или Окружное Казначейство, наличными деньгами на сумму 170 руб., равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ производится слѣдующимъ образомъ:

Сумму 850 р., которая составляетъ половину оцѣночной суммы покупщикъ обязанъ внести въ Петроковское Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, наличными деньгами, въ счетъ которой уплатить дозволяется ему 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами, по нарицательной ихъ цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной мельницы въ дер. Бржозовица, и съ этого долга уплачивать въ казначейство по 5% и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые срока въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочія условія желающіе, могутъ видѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Формa объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной палаты отъ 20 Августа с. г. симъ объявляю, что обязываюсь купить казенную мельницу въ дер. Бржозовица, за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ помѣщеннымъ въ условіяхъ. При семъ прилагаю квитанцію N. Казначейства во взносѣ залога 170 руб., который въ случаѣ если торги не останутся за мною, получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. Объявленіе писалъ въ городѣ N. мѣсяца дня 1869 года.

(имя и фамилія).

г. Петроковъ 20 Августа 1869 г.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6349. *Петроковская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376, въ Общемъ Присутствіи Петроковской Казенной Палаты, будутъ производиться 18 (30) Сентября въ 12 часовъ дня, изустные торги на продажу мельницы въ сел. Гора, состоящей въ Брезинскомъ Уѣздѣ, отъ суммы 1,400 руб.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованной мельницы, обязаны представить залогъ въ Петроковское Губернское или Окружное Казначейство наличными деньгами на сумму 140 р. равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ производится слѣдующимъ образомъ:

Сумму 700 руб., которая составляетъ половину оцѣночной суммы, покупщикъ обязанъ внести въ Петроковское Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія объ утвержденіи торговъ, наличными деньгами, въ счетъ которыхъ дозволяется ему, уплатить 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами, по нарицательной ихъ цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за истекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги, по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной мельницы и съ этого долга уплачивать въ Казначейство по 5% и 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые сроки въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочія условія желающіе, могутъ видѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной Палаты отъ 20 Августа с. г. симъ объявляю, что обязываюсь купить казенную мельницу въ сел. Гора за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ, помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При семъ прилагаю квитанцію N. Казначейства, во взносѣ залога 140 руб. который, въ случаѣ, если торги не останутся за мною получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. Объявленіе писалъ въ городѣ N. мѣсяца дня 1869 года.

(имя и фамилія).

г. Петроковъ 20 Августа 1869 г.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6349. *Петроковская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б Финансоваго Управленія, отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376 въ Общемъ Присутствіи Петроковской Казенной Палаты, будутъ производиться 18 (30) Сентября въ 12 часовъ дня изустные торги, на продажу луга при фольваркѣ Вымысловъ состоящаго въ Ласкомъ Уѣздѣ отъ суммы 518 руб. 10 коп.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа и эти пакеты вскрыты будутъ, по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованнаго луга, обязаны представить залогъ въ Губернское или Окружное Казначейство наличными деньгами на сумму 51 руб. 81 коп., равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ производится слѣдующимъ образомъ:

Сумму 259 руб. 5 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы покупщикъ обязанъ внести въ Петроковское Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія объ утвержденіи торговъ наличными деньгами, въ счетъ которыхъ дозволяется ему, уплатить 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за неистекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ

заведетъ для купленнаго луга при фольваркѣ вымысловъ и съ этого долга уплачивать казнѣ по 5% и по 2% на погашеніе капитала впредъ въ два полугодовые сроки въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочіе условія желающіе, могутъ видѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной Палаты отъ 20-го Августа с. г. симъ объявляю, что обязываюсь купить Казенный лугъ при фольваркѣ Вымысловъ за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ помѣщеннымъ въ условіяхъ.

Присемъ прилагаю Квитанцію N. Казначейства во взносѣ залога 51 руб. 81 коп. который въ случаѣ если торги не останутся за мною, получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. Объявленіе писалъ въ городѣ N. мѣсяца дня 1869 года.

(имя и фамилія).

г. Петроковъ 20 Августа 1869 года.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6349. *Петроковкая Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376, въ Общемъ Присутствіи Петроковской Казенной Палаты, будутъ производиться 18 (30) Сентября въ 12 часовъ дня изустные торги, на продажу гостинницы въ г. Бржезницы съ землею, состоящей въ Новорадомскомъ Уѣздѣ отъ суммы 1,312 руб. 80 копѣекъ.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованной гостинницы, обязаны представить залогъ въ Губернское или Окружное Казначейство наличными деньгами на сумму 131 руб. 28 к., равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 656 руб. 40 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы, покупщикъ обязанъ внести въ Петроковкое Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія объ утвержденіи торговъ, наличными деньгами, въ счетъ которыхъ дозволяется ему уплатить 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами, по нарицателной ихъ цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за истекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обеспечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной гостинницы и съ этого долга уплачивать въ Казначейство по 5% и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые сроки въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочіе условія желающіе могутъ видѣть въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной Палаты отъ 20 Августа с. г. симъ объявляю, что обязываюсь купить Казенную гостинницу въ г. Бржезница, за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При симъ приглашаю квитанцію N. Казначейства на вносѣ залога 131 руб. 28 к., который въ случаѣ, если торги не останутся за мою, получу самъ, или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. Объявленіе писалъ въ N. мѣсяца . . . . дня 1869 года.

(имя и фамилія)

г. Петроковъ 20 Августа 1869 года.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6349. *Петроковская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая с. г. за N. 17270/8569 основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета по ст. 2376 въ Общемъ Присутсвіи Петроковской Казенной Палавы, будутъ производиться 18 (30) Сентября с. г. въ 12 часовъ дня изустные торги на продажу казенной мельницы Щурск, съ рыбною ловлею, состоящей въ Равскомъ Уѣздѣ отъ суммы 1,207 руб 60 коп.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозголяется желающимъ, торговаться посредствомъ запечанныхъ пакетовъ, которые должны быть представлены до 12 часовъ дня выше означеннаго числа и эти пакеты вскрыты будутъ по окончаніи изустнаго торга.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованной мельницы, обязаны представить залогъ въ Губернское или Окружное Казначейство наличными деньгами на сумму 120 руб. 76 коп. равняющуюся 1/10 части стоимости означенной статьи.

Уплата денегъ казнѣ производится слѣдующимъ образомъ.

Сумму 603 руб. 80 коп., которая составляетъ половину оцѣночной суммы, покупщикъ обязанъ внести въ Петроковской Губернское Казначейство не позже 30 днеә со дня извѣшенія объ утвержденіи торговъ наличными деньгами въ счетъ которыхъ дозволяется ему уплатить 1/4 часть суммы ликвидаціонными листами по нарицательной ихъ цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за истекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. ту, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обезпечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV Отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленной мельницы Щурскъ и съ этого долга уплачивать въ казначейство по 5% и по 2% на погашеніе капитала впредъ въ два полугодовые срока въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочіе условія желающіе могутъ видѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Петроковской Казенной Палаты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Петроковской Казенной Палаты отъ 20 Августа с. г. симъ объявляю, что обязываюсь купить казенную мельницу Щурскъ за сумму (прописью) подвергая себя всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ, помѣщеннымъ въ условіяхъ.

При чемъ прилагаю квитанцію N. Казначейства, во взносѣ залога 120 руб. 76 коп. который въ случаѣ, если торги не останутся за мною получу самъ, или прошу выслать на мой счетъ въ N.

Постоянное мѣсто жителства моего въ N. Объявленіе писалъ въ городѣ N. мѣсяца дня 1869 года.

(имя и фамилія).

г. Петроковъ 20 Августа 1869 г.

Асесоръ, Рагемиль.

N. D. 6358. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что 5 (17) Сентября с. г. въ 10 часовъ утра въ городѣ Коло Уѣздный Секвестраторъ, будетъ производить торги на продажу разныхъ предметовъ т. е. зерноваго хлѣба, лошадей и скота запрещенныхъ на пополненіе казенныхъ недоимокъ:

Съ имѣнія Вржонца мала, пшеницы и ржи за 4,200 руб.

Съ имѣнія Вржонца велька, 6 лошадей и 6 коровъ, за 440 руб.

Съ имѣнія Мостки пшеницы, за 1,500 р.

Съ имѣнія Умень пшеницы и ржи, за 2,100 руб.

Всякій затѣмъ желающій торговаться обязанъ прибыть въ означенный выше срокъ и мѣсто пріобрѣтенный въ наличныя деньги.

Г. Коло, 19 Августа 1869 года.

за Начальника Уѣзда, (. . . . . .).

N.D. 6339. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Klemensa Bartkowskiego lekarza wolno praktykującego, w Warszawie pod Nr. 1352*B* dawniej, a teraz pod N-rem 572/3 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza Brzezińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr 649 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu kwoty rsr. 3,600, z procentem 5% od dnia 2 (14) Stycznia 1868 roku liczącym się i kosztami od Aleksandra Ohm obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 3112*B* położonej, tamże zamieszkałego, protokólem Józefa Kurman, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 1 (13) Marca 1868 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 3112*B* za rogatkami Wolskiemi przy ulicy Młynarskiej, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rs. 15, w gminie Magistratu miasta Warszawy w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym VII, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II-go w Warszawie położona, prawem własności do Aleksandra Ohm obywatela, tamże zamieszkałego należąca, w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnwścią hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwad. at. 131625, czyli arsz. 105300 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom parterowy drewniany, w pruski mur szabrowany, na podmurowaniu z cegły palonej na wapno z piwnicą, w części murowaną gontami kryty, o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

Przed domem jest altana z łat gontami kryta, w której dwie ławki drewniane i szpaler z krzewów.

2. Stajnie, wozownie, skład na drzewo i kloaki z drzewa w pruski mur, parterowe, gontami kryte, a przed tem zabudowaniem gnojnik z desek.

3. Zabudowanie z piwnicą z drzewa w słupy, gontami kryte, na szklarnią przeznaczone.

Pomiędzy tem zabudowaniem, a domem Nr. 1 jest brama z drzewa dwuskrzydłowa.

4. Studnia drewniana z pompą i korbą żelazną.

5. Bud drewnianych dla psów dwie, beczek drewnianych gnojówek dwie.

Pomiędzy zabudowaniami jest zabrukowanie z rynsztokiem.

6. Ogród wielki czyli sad owocowy i warzywny, w którym drzew owocowych, jako to: orzechów włoskich, czereśni, gruszek, śliwek, moreli, jabłonek, winogron, sztuk kilkaset, porzeczek krzaków sto, agrestu krzaków 1000, malin około sztuk 1000, szparagów zagonów 14, okien inspektowych 100, skrzyń drewnianych inspektowych 50.

W ogrodzie tym są dwie szkółki, jedna krzaków zwanych thia około 100, a druga drzew, mająca należeć do ogrodnika z Czystego.

Inspekta są ogrodzone sztachetami drewnianemi, w których 2 bramy długie około łokci 100.

Druga prowadząca od bramy wchodowej do mieszkania, jest z łat drewnianych długa około 150 łokci.

7. Parkan okalający posesją z drzewa w takież słupy z 5 bramami i 4 furtkami, długi około łokci 7170.

8. Część parkanu drewnianego dotykająca domu, długa około łokci 40 wraz z bramą okutą.

Cała ta nieruchomość zajmowaną jest przez samego właściciela Aleksandra Ohm i w niej żadnych lokatorów niema, dochody zaś stanowią zbiory owoców i warzywa.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Kazimierza Brzezińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, przy ulicy Przejazd pod N-rem 649 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Stefana Mitraszewskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom, d. 5 (17) Marca 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej nieruchomości Nr. 3112*B* w Warszawie dnia 7 (19) Marca 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału Cywilnego, w Warszawie na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 13 (25) Maja 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Kazimierz Brzeziński Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Marca (1 Kwiet.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Marca (1 Kwiet.) 1868 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 13 (25) Maja, 27 Maja (8 Czerwca) i 10 (22) Czerwca 1868 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbyte zostało w dniu 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 roku przygotowawcze przysądzenie rzeczonej nieruchomości, która Klemensowi Bartkowskiemu przygotowawczo za sumę rs. 3,600 przysądzoną została. W tymże terminie Trybunał termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 6 (18) Września 1868 r. godzinę 10 tą z rana oznaczył, a gdy termin ten z powodu zaszłych sporów spełzł, Trybunał wyrokiem w dniu 15 (27) Listopada 1868 roku na ilacją Klemensa Bartkowskiego zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 r. wyznaczył. Termin ten z powodu nowych sporów o taksę spełzł, lecz gdy takowe wyrokami Trybunału z dnia 10 (22) Grudnia 1868 r. i Sądu Apelacyjnego z dnia 28 Maja (9 Czerwca) 1869 r. rozsądzone i oddalone zostały. Trybunał wyrokiem z ilacji na dniu 16 (28) Czerwca 1869 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 18 (30) Lipca 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, a gdy i ten termin z powodu sporów nie odbył się, po rozsądzeniu takowych ostatecznie wyrokiem Senatu z dnia 15 (27) Sierpnia 1869 r. Trybunał wyrokiem z ilacji na dniu 19 (31) Sierpnia 1869 roku zapadłym, termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 12 (24) Września 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Nadmienia się, że taksa wykryła szacunek tej nieruchomości na rsr. 7,980 i że licytacja zacznie się od 2/3 części tego szacunku to jest od sumy rub. sr. 5,320.

Warszawa dnia 19 (31) Sierpnia 1869 r.

F. Betlej Podpisarz.

N. D. 6366. Podaję do wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości machoniowe i brzozowe, jako to: stoły, kanapa, fotele, krzesła, serwantka, biórko, fortepian o sześciu oktawach i t. p. przedmiota, w Warszawie na targu publicznym Grzybów zwanym, w dniu 25 Sierpnia (6 Września) r. b. o godzinie 12 w południe, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. *Kurman*, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. 6245. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ Іоска Якубовича, 19 лѣтъ имѣющаго, моисѣеваго вѣроисповѣданія, женатаго, поденщика, прежде въ деревни Пржибки гмины Коморники живущаго, нынѣ въ безвѣстномъ отсутствіи находащагося, чтобы въ продолженіи 30 дней непременно въ здѣшній Судъ явился, потому что въ противномъ случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено по закону.

г. Варшава дня 14 (26) Августа 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ: Мочидловскій.

* * *

Wzywa niniejszem Joska Jakubowicza w wieku lat 19, wyznania mojżeszowego, wyrobnika, dawniej we wsi Przybki, gminy Komorniki zamieszkałego, aby niezawodnie w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego przybył, lub dał znać o swoim pobycie, w przeciwnym bowiem razie surowsze środki przedsiewzięte ostaną.

Warszawa d 14 (26) Sierpnia 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D. 6253. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Тымотѣя Осташевскаго, послѣднее время въ Повонзкахъ проживающаго, дабы по собственному своему дѣлу прибылъ въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ, по закону съ нимъ поступлено будетъ.

Варшава дня 11 (23) Августа 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Жизневскій.

* * *

Wzywa niniejszem Tymoteusza Ostaszewskiego, ostatnio w Powązkach zamieszkałego, ażeby w interesie swoim własnym, stawił się w Sądzie tutejszym w przeciągu dni 30, w przeciwnym bowiem razie, wedle prawa z nim postąpiono będzie.

Warszawa d. 11 (23) Sierpnia 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 6250. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Юляна Сивинскаго, б. завѣдывающаго казеннымъ складомъ каменнаго угля въ Варшавѣ, дабы по своему собственному дѣлу явился въ здѣшній Судъ въ продолженіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ, съ нимъ будетъ поступлено по закону.

Варшава дня 1 (13) Августа 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Жизневскій.

* * *

Wzywa niniejszem Juljana Siwińskiego, b. rządcę rządowego składu węgla kamiennego w Warszawie, ażeby w interesie swoim własnym, zgłosił się do Sądu tutejszego w przeciągu 30 dni, w przeciwnym bowiem razie, wedle prawa z nim postąpiono będzie.

Warszawa d. 1 (13) Sierpnia 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 5854. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

12 (24) Мая с. г. на берегу р. Вислы въ деревни Тархоминъ, гмины Яблонна, найдено тѣло человѣка безъ одежды, хорошаго возроста, и какъ лицо и голова по при-

чинѣ гнилости совсѣмъ лишены волосъ и мягкихъ частей тѣла, такъ ни чертъ лица, ни вѣка его узнать не возможно. Потому приглашаетъ тѣ лица, которые имѣютъ свѣдѣнія о происхожденіи и фамиліи этаго человѣка явиться въ здѣшній или ближайшій Судъ или же въ Управленіе Мойта гмины для сообщенія требуемыхъ свѣдѣній.

Г. Варшава, 19 (31) Іюля 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья.

Добрачинскій.

* * *

W dniu 12 (24) Maja r. b na brzegu Wisły, na gruntach wsi Tarchomina gminy Jabłonna, znaleziono zwłoki człowieka płci męzkiej, zupełnie obnażone z odzienia, wzrostu dobrego, którego ani rysów twarzy, ani wieku oznaczyć nie można, bowiem twarz i głowa nie tylko włosów, ale nawet części miękkich ciała były pozbawione z powodu zgnilizny. Wzywa przeto osoby interesowane, lub posiadające wiadomość o nazwisku i pochodzeniu pomienionego człowieka, aby do Sądu tutejszego lub najbliższego urzędu policyjnego zgłosiły się celem udzielenia potrzebnych wiadomości.

Warszawa d. 19 (31) Lipca 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Dobraczyński.

N D. *6037. Судъ Исправительной Полиціи I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ Теофилю Садзиковскую, лѣтъ 20 отъ роду, дѣвицу католическаго вѣроисповѣданія, швейку, остаточно подъ № 1549 проживающую, теперь неизвѣстную изъ мѣста пробыванія, чтобъ въ теченіи 30 дней явилась въ здѣшній Судъ для снятя съ ней судебнаго показанія по собственному дѣлу, въ противномъ случаѣ, поступлено будетъ по закону.

Варшава дня 28 Іюля (9 Августа) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Жизневскій.

* * *

Wzywa Teofilę Sadzikwską, lat 20 liczącą, katoliczkę, niezamężną, szwaczkę, ostatecznie pod Nr. 1549 mieszkającą, a obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 stawiła się w Sądzie tutejszym dla złożenia zeznania w sprawie własnej pod skutkami prawa.

Warszawa d. 28 Lipca (9 Sierp.) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. *6039. Судъ Исправительной Полиціи I Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Отъ подозрительнаго лица отобрано мужеское пальто оливковаго цвѣта. Потому приглашаетъ съ доказательствами настоящаго владѣльца для полученія онаго, ибо въ теченіи 30 дней въ пользу кѣзны будетъ проданые.

Варшава дня 7 (19) Августа 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Жизневскій.

* * *

Od osoby podejrznej odebrane zostało palto mężkie koloru oliwkowego. Zatem wzywa prawego właściciela, ażeby najdalej w dni 30 to jest od daty niniejszego obwieszczenia z dowodami legitymacji zgłosił się po odbiór takowego, albowiem w razie przeciwnym, na korzyść skarbu spieniężone zostanie.

Warszawa dnia 7 (19) Sierpnia 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 5855. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Въ 18 (30) Мая с. г. отобраны отъ подозрительнаго лица слѣдующія вещи, которыя находятся въ сохраненіи сдѣшняго Суда: 1. бумажный платокъ цвѣтный малый; 2. рубашекъ вебовыхъ оужескихъ 2; 3. наволочекъ вебовыхъ 2; 4. мужескихъ подштанниковъ 2; 5. холщевая простыня съ буквами H. W. 1; 6. носовыхъ платковъ съ буквами W. S. 2; 7. чулокъ пара 1; 8. одѣяніе изъ цвѣтнаго холстинка 1; 9. щетка для чистки платья 1; 10. коробочекъ съ засѣренными спичками свѣтильными 2; 11. одна пачка гвоздей; 12. гербовая печать съ буквами F. O.; 13. коробка съ ожереніемъ жемчуговъ состоящемъ изъ 4 снурковъ пришпиленныхъ золотою скобкою съ камнями 1; 14. порожный ящикъ отъ папиросъ 1. Поэтому приглашается владѣльцевъ оныхъ чтобы явились въ здѣшній Судъ съ доказательствами собстоенности въ теченіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Варшава, 31 Іюля (12 Августа) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, Добрачинскій.

* * *

W dniu 18 (30 Maja) r. b. od osoby podejrzanej odebrano następujące rzeczy, które znajdują się w depozycie Sądu tutejszego: 1) chustka bawełniana kolorowa mała, 2) koszul webowych mężkich dwie, 3) poszewek webowych dwie, 4) gatek mężkich dwie, 5) prześcieradło płócienne z cyfrą H. W. 6) Chustek do nosa z cyfrą W. S. dwie, 7) skarpetek para jedna, 8) okrycie z płócienka kolorowego jedną, 9) szczotka do szukien jedna, 10) pudełeczek z zapałkami knotkowemi dwa, 11) gwoździ paczka jedna, 12) pieczątka herbowa z cyfrą F O., 13(pudełko z naszyjnikiem pereł, składających się z czterech sznurków spętych klamerką złotą z kamieniami, 14) pudełko od papierosów próżne. Wzywa przeto właściciela tychże, ażeby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do Sądu tutejszego z dowodami własności, gdyż wrazie przeciwnym podług prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 31 Lipca (12 Sierp.) 1869 r.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, Dobraczyński.

N. D. *6095. Судъ Простой Полиціи въ Холмѣ.*

Объявляетъ симъ, что въ храненіи здѣшняго Суда, находятся слѣдующія вещи, отобранныя отъ подозрительнаго лица:

1. Старый рѣзецъ для сѣчки
2. Старое сѣдло со стремечами.
3. Деревянный Ключь и желѣзный (витрихъ).
4. Почтовая трубка.

Объявляя объ этомъ приглашаетъ неизвѣстныхъ владѣльцевъ этихъ вещей, чтобы явились въ здѣшній судъ съ доказательствами собственности, въ теченіи 30 дней со дня обявленія, ибо въ противномъ случаѣ, вещи выше упомянутыя, будутъ проданы на счетъ казны.

Холмъ 4 (16) Августа 1869 года.

за Подсудка,

Писарь, Ст. Добкевичъ.

* * *

Podaje do wiadomości publicznej, że w depozycie Sądu tutejszego znajdują sięnastępujące przedmiota odebrane od osoby podejrzanej.

1. Rzezak stary od sieczki.
2. Siodło stare ze strzemionami.
3. Klucz drewniany i wytrych żelazny, oraz,
4. Trąbka pocztowa.

Wzywa więc właścicieli powyższych przedmiotów, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia, z dowodami własność usprawiedliwiającemi, w Sądzie tutejszym stawili się w przeciwnym razie, przedmiota te będą sprzedane na rzecz skarbu.

Chołm d. 4 (16) Sierpnia 1869 r.

za Podsędka,

St. Dobkiewicz, Pisarz

N. D. 6157. *Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Вызываетъ Станислава Писарскаго отъ роду 52 г. имѣющаго прежде въ дер. и гминѣ Годовъ Люблинскаго уѣзда проживающаго чтобы въ теченіи 30 дней со дня припечатанія сего объявленія, явился въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, по истеченіи же этого срока, съ нимъ поступлено будетъ по законамъ.

Г. Люблинъ 8 (20) Августа 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья

Рупрехтъ.

* * *

Zapozywa Stanisława Pisarskiego poprzednio we wsi i gminie Godów powiatu Lubelskiego zamieszkałego, wieku lat 52 liczącego, aby w swej własnej sprawie w ciągu dni 30 od daty ogłoszenia niniejszego wezwania stawił się w Sądzie tutejszym, po upływie bowiem tego terminu postąpione z nim będzie wedle prawa.

Lublin d. 8 (20) Sierpnia 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. *5872. Судъ Исправительной Полиціи въ Люблинѣ.*

Предлагаетъ Герману Коертъ, лѣтъ 40 отъ роду имѣющему, вѣроисповѣданія евангелическаго, имѣющему жену и дѣтей, уроженцу Пруского королества, Быдговскаго уѣзда, сыну Яна и Августа въ послѣднѣе время въ дер. Земборжице, какъ управляющій симъ фольваркомъ проживающему, по настоящему мѣсто жительства неизвѣстному, въ продолженіе 30 дней считая со дня сего объявленія явиться въ здѣшній Судъ цѣлію выслушанія приговора по собственному дѣлу, или въ продолженіе такого же время Суду донести о настоящемъ своемъ мѣсто пребываніи, въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено по закону.

Люблинъ д. 29 Іюля (10 Августа) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Рупрехтъ.

* * *

Wzywa Hermana Koerth lat 40 wieku liczącego, Ewangielika, żonatego, dzietnego, w państwie Pruskiem Powiecie Bydgowskim z ojca Jana i matki Augusty urodzonego, ostatnio we wsi Zemborzyce jako zarządzający tym folwarkiem mieszkającego, z obecnego zaś pobytu niewiadomego, aby do wysłuchania wyroku w własnej sprawie do Sądu tutejszego w dniach 30 od daty ogłoszenia niniejszego zapozwu stawił się lub o obecnym swojem zamieszkaniu zawiadomił wrazie bowiem przeciwnym postąpiono z nim będzie podług prawa.

Lublin d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

N. D. *6219. Судъ Простой Полиціи на Прагѣ.*

Объявляетъ что 26 Іюня (8 Іюля) с. г. при берегу рѣки Вислы въ близъ фольварка Голендзиновъ найдено мертвое тѣло утонувшаго мужчины по имѣни, фамилій и происхожденія не извѣстнаго безъ всякой одежды, средняго роста, волосъ на головѣ блондъ, глаза и лице со всѣмъ выгнилые, и потому действительныхъ его примѣтовъ узнать и видѣть не было можно, вѣроятно утоновшаго.

Потому приглашаетъ имѣющихъ вѣдомость о онемъ же человѣкѣ пояснить о фамиліи и происхожденіи онаго, здѣшній Судъ.

Прага 14 (26) Августа 1869 г.

Подсудокъ, Бѣлинскій.

* * *

Ogłasza, że dnia 26 Czerwca (8 Lipca) r. b. nad brzegiem rzeki Wisły w bliskości folwarku Golendzinow, znalezione zostały zwłoki mężczyzny z imienia, nazwiska i pochodzenia nieznanego, bez żadnej odzieży, wzrostu średniego, włosów na głowie blond, mającego oczy i twarz wygnite, z jakiego to powodu, ani rysów tejże twarzy, ani wieku oznaczyć nie było można, prawdopodobnie wypadkiem utonionego.

Ktoby więc o człowieku tym posiadał jaką wiadomość, raczy Sąd tutejszy uwiadomić.

Praga, d. 14 (26) Sierpnia 1869 r.

Podsędek, Bieliński

N. D. *6187. Судъ Исправительной Пелиціи въ Сѣдльцу.*

17 (29) Іюня 1869 г. въ гминѣ Простынь, Сѣдлецкой Губерніи, Венгровскаго уѣзда въ рѣкѣ Бугѣ, найдено мертвое тѣло мужчины по фамиліи и мѣсту жительства неизвѣстнаго, одѣтаго въ синій мундиръ изъ толстаго сукна состоящимъ воротникомъ съ красными выпустками и двумя свинцовыми пуговицами на правой сторонѣ груди, холщевую рубашку голубаго цвѣта и подряные штаны въ темные мѣлкіе паски; на шеѣ у него на темной ленточкѣ былъ шкаплеръ (szkaplerz).

Примѣты его: Лѣтъ около 40, волосы на головѣ темные около 3 дюймовъ длиною густые, длинные русые усы, волосы на бородѣ рѣдкіе, зубы цѣлые; потому вызываетъ симъ всѣ лица, которые бы знали фамилію и происхожденіе этого человѣка, дабы въ продолженіи 30 дней сообщили о немъ Суду или ближайшей власти.

г. Сѣдлецъ, 3 (15) Августа 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Александровичъ.

* * *

Dnia 17 (29) Czerwca 1869 r. w rzece Bugu, gminie Prostyń, Siedleckiej Gubernji, w Węgrowskim Powiecie, znalezione zostały zwłoki człowieka niewiadomego z nazwiska i miejsca zamieszkania, ubranego w granatowy mundur z grubego sukna ze stojącym kołnierzem i czerwonemi wypustkami, przy którym z prawej strony na piersiach znajdowały się dwa ołowiane guziki, w koszulę płócienną niebieskiego koloru, podarte spodnie w drobne ciemne paski, na szyi zaś miał szkaplerz na ciemnej wstążeczce.

Rysopis jego: lat około 40, włosy na głowie ciemne, gęste, około trzech cali długie, wąsy blond długie, zarost na brodzie rzadki, zęby całe; dla tego wzywa każdego, aby o tem Sądowi, lub najbliższej władzy udzielił wiadomość.

Siedlec d. 3 (15) Sierpnia 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Aleksandrowicz.

N. D. *5951. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

24 Апрѣля (6 Мая) с. г. въ гор. Сувалкахъ въ рѣкѣ Черна Ханьча текущей мимо строеніи Франа Каминскаго, напротивъ этихъ строеніи найдено новорожденное дитя мужескаго пола одѣтое въ рубашку холстяную бѣлую безъ всякихъ знаковъ и впущенное въ мѣшокъ распротой въ которомъ находился кирпичъ въ половинѣ отбитый замаранъ вапномъ тяжести 6 фунтовъ, для того вѣроятно дабы дитя брошено въ воду недомеклось ни вѣрно воды, въ третьимъ степени сгнилости неизвѣстныхъ родителей; сообщая объ этомъ для общаго свѣдѣнія, просить вскакаго кто о происхожденіи этаго дитяти, родителя его и обвиняющимся въ убійствѣ, имѣетъ вѣдомость, дабы таковую здѣшнему Суду или ближайшей власти мѣста своего жительства сообщилъ.

Кальварія Іюля 26 (Августа 7) дня 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

W dniu 24 Kwietnia (6 Maja) r. b. w mieście Suwałkach w rzece Czarna Hańcza zwanej, przez posesję Franciszka Kamińskiego przepływającej, wprost tejże posesji znaleziono nowo narodzone dziecię płci mężkiej owinięte w koszulę płócienną bez żadnych znaków i włożone w rozprúty worek, w którym znajdowała się cegła w połowie odbita i wapnem powalana funtów 6 ważąca, dla tego zapewne aby dziecię do wody rzucone niewypłynęło, w trzecim stopniu zgnilizny będące, do niewiadomych rodziców należące, podając przeto o tem do powszechnej wiadomości, wzywa każdego, ktoby o pochodzeniu tego dziecka o jego rodzicach i sprawy dzieciobójstwa posiadał jakąkolwiek wiadomość takową natychmiast Sądowi tutejszemu lub najbliższej władzy swego zamieszkania udzielić zechciał.

Kalwarja dnia 26 Lipca (7 Sierpnia) 1869 r.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, de Johne.

N. D. *6222. Судъ Испрлвительной Полиціи въ Г. Кальваріи.*

Вызываетъ симъ Магдалену Ничманъ постоянную жительницу деревни Барсды, гмины Гришкабуда, Владиславовскаго уѣзда, нынѣ неизвѣстную изъ мѣста своего пребыванія, чтобы отъ ниже писаннаго числа заявила свою личность въ здѣшнемъ Судѣ не позже какъ въ теченіи 30 дней, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нею будетъ по строгости законовъ.

Г. Кальварія, 11 (23 Августа) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa Mahdalenę Niczman stałą mieszkankę wsi Barzdy, gminy Gryszkabuda, Powiatu Władysławowskiego, obecnie niewiadomą z pobytu, aby w przeciągu dni 30 zameldowała się w Sądzie tutejszym, gdyż w razie przeciwnym podług prawa postapionem z nią będzie.

Kalwarja dnia 11 (23) Sierpnia 1869 r.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, de Johne.

N.D. *6223. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ евреи Янкеля Сударскаго, посвояннаго жителя города Мереча, Трокскаго уѣзда, Виленской Губерніи, нынѣ неизвѣстнаго изъ мѣста своего пребыванія, дабы отъ ниже писаннаго числа въ продолженіи 30 дней, заявилъ свою личность въ здѣшнемъ Судѣ по его собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ поступлено съ нимъ будетъ по строгости законовъ.

Г. Кальварія, 12 (24) Августа 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa niniejszem Jankla Sudarskiego stałego mieszkańca miasta Merecza Powiatu Troskiego, Gubernji Wileńskiej, obecnie niewiadomego z pobytu, aby w przeciągu dni 30 w własnym swym interesie zamdldował swą bytność w Sądzie tutejszym, gdyż w razie przeciwnym podług prawa postąpionem z nim będzie.

Kalwarja dnia 12 (24) Sierpnia 1869 roku.

Sędzia Prezydujący.

Radca Dworu, de Johne.

N. D. *6279. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Станислава Рушевскаго изъ дер. Ровеле, Кадаришковской гмины Сувалкскаго Уѣзда и Губерніи, нынѣ неизвѣстнаго съ мѣста пребыванія, дабы отъ ниже прописаннаго числа въ 30-и дневномъ срокѣ явился въ здѣшній Судъ для выслушанія приговора по дѣлу объ немъ послѣдовавшаго.

г. Кальварія, 12 (24) Августа 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Wzywa Stanisława Ruszewskiego, ze wsi Rowele, gminy Kadaryszki, Powiatu i Gubernji Suwalskiej pochodzącego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby od daty wydania obecnego zapozwu w dniach 30 w Sądzie tutejszym stawił się dla wysłuchania wyroku co do niego wydanym.

Kalwarja dnia 12 (24) Sierpnia 1869 r.

Sędzia Prezydujący,

Radca Dworu, de Johne.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.